

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “การบริหารเพื่อการพัฒนาสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียม” โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (in-depth Interview) และเมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง รวมไปถึงการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกจากกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มระดับผู้บริหารระดับต่าง ๆ และกลุ่มผู้ปฏิบัติการของสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียม รวมจำนวน 11 คน ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการศึกษา ดังนี้

1. เพื่อทราบถึงการบริหาร โครงสร้างการบริหาร การจัดองค์กร และการดำเนินงานของสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียม ของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

2. เพื่อทราบถึงปัญหา และอุปสรรคที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาของสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียม

3. เพื่อทราบถึงความเป็นไปได้ในการสร้างรูปแบบการพัฒนาสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียมในอนาคต

โดยผู้ศึกษาได้แบ่งการนำเสนอไว้ 3 ส่วนตามลำดับ ดังนี้

1. สรุปผลการศึกษา

2. อภิปรายผลการศึกษา

3. ข้อเสนอแนะในการบริหารเพื่อการพัฒนาของสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภา และข้อเสนอแนะการวิจัยในอนาคต

สรุปผลการศึกษา

การบริหาร โครงสร้างการบริหาร การจัดองค์กร และการดำเนินงานของสถานีวิทยุโทรทัศนรัฐสภาผ่านดาวเทียม ของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

การบริหาร

จากผลการศึกษาสามารถสรุปผลการศึกษา ดังนี้ การบริหารของสถานีวิทยุโทรทัศนรัฐสภาผ่านดาวเทียม สังกัดสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร มีนโยบายที่ชัดเจน คือ มุ่งหวังที่จะเผยแพร่สาระความรู้ ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ เกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย และกิจกรรมต่าง ๆ ของรัฐสภา สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา เพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างรัฐสภากับประชาชน การถ่ายทอดสดของรัฐสภา มีรายการประเภทต่าง ๆ ที่ให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยที่หลากหลาย เป็นสถานีวิทยุโทรทัศนที่ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ง่าย สถานีวิทยุโทรทัศนที่มีรายการตลอด 24 ชั่วโมงทางผ่านระบบดาวเทียม ช่อง NBT 15

แต่ในปัจจุบันยังไม่สามารถดำเนินงานวิทยุโทรทัศนให้เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ เพราะผลิตรายการต่าง ๆ ยังไม่เต็มผังรายการ 24 ชั่วโมง ซึ่งทำให้ปัจจุบันสามารถทำได้ตามเป้าหมายเพียง 30-40% มีการรายการตั้งแต่เวลา 8.00-13.00 น. เท่านั้น นอกจากนั้นก็มีการรายการที่ออกอากาศในช่วงเช้ามารีรันต่อในช่วงบ่าย และเย็น มีสาเหตุจากการมอบนโยบายจากผู้บริหารระดับสูงระดับกลาง และผู้บริหารระดับล่างมาสู่ผู้ปฏิบัติการมีการสื่อสารน้อย เช่น การประชุมภายในกลุ่มงานฯ มีจำนวนน้อยครั้ง และขาดความสม่ำเสมอ และการมอบนโยบายผ่านประกาศบันทึกข้อความ ทำให้ขาดความชัดเจน และความต่อเนื่องของนโยบายที่ลงมาสู่ผู้ปฏิบัติการ และมีลักษณะการบอกนโยบายในการทำงานผ่านปากต่อปากมากกว่าผ่านการประชุมอย่างจริงจัง ทำให้ผู้ปฏิบัติการไม่มีแนวทางที่แท้จริงในการปฏิบัติงานที่ชัดเจนเพียงพอ มีลักษณะการทำงานแบบตัวใครตัวมัน ต่างคนต่างผลิตรายการ ทำให้บางครั้งรายการอาจจะมีการซ้ำซ้อนในเรื่องรูปแบบการนำเสนอ เช่น เป็นรายการรูปแบบทอล์คเป็นส่วนใหญ่ เป็นต้น ดังนั้นการผลิตรายการ จัดผังรายการ และแพร่ภาพออกอากาศไม่ได้เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้

โครงสร้างการบริหาร

โครงสร้างการบริหารในปัจจุบันของสถานีวิจัยโทรทัศนีสหประชาชาติผ่านดาวเทียม สามารถแบ่งออกเป็น 4 ชั้นหลัก ๆ คือ ผู้บริหารระดับสูง ผู้บริหารระดับกลาง ผู้บริหารระดับล่าง และผู้ปฏิบัติการ ดังนี้

ผู้บริหารระดับสูง ได้แก่ ประธานรัฐสภา เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ผู้อำนวยการสถานีวิจัยกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศนีสหประชาชาติ (ยังไม่มีผู้ดำรงตำแหน่ง แต่มีผู้ปฏิบัติราชการแทน) และคณะกรรมการผลิตรายการวิทยุโทรทัศนีสหประชาชาติ ทำหน้าที่ในร่วมกำหนดนโยบายการบริหารงาน ควบคุมดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใต้บังคับบัญชาทั้งในด้านของการอนุมัติการผลิตรายการต่าง ๆ การจัดผังรายการ การควบคุมงบประมาณ และมีการกระจายอำนาจบริหารไปสู่ผู้ใต้บังคับบัญชา ทั้งในระดับผู้บริหารระดับกลาง ระดับล่าง และผู้ปฏิบัติการ

ผู้บริหารระดับกลาง คือ ผู้อำนวยการกลุ่มงานผลิตรายการวิทยุโทรทัศนีสหประชาชาติ ทำหน้าที่ในการนำนโยบายจากผู้บริหารระดับสูง มาวางแผนแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่โดยเฉพาะในเรื่องการจัดสรร บริหารจัดการในด้านของ คน เงิน และเทคโนโลยี โดยควบคุมดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของกลุ่มงานผลิตรายการวิทยุโทรทัศนีสหประชาชาติ คือ ควบคุมการออกอากาศของสถานีวิจัยโทรทัศนีสหประชาชาติผ่านดาวเทียม มีการวางแผนกำลังคน การตรวจสอบ ประเมินผลผู้ใต้บังคับบัญชา กำหนดและวางแผนอุปกรณ์การผลิตและการออกอากาศ การกำหนดงบประมาณของสถานีฯ และควบคุมการผลิตรายการ การจัดผังรายการ การออกอากาศให้เป็นไปตามนโยบายของผู้บริหารระดับสูง และบอร์ดบริหาร

ผู้บริหารระดับล่าง คือ หัวหน้าคณะทำงานทั้ง 6 คณะทำงาน ได้แก่ คณะทำงานด้านการสร้างสรรค์งานวิทยุโทรทัศนีสหประชาชาติ, คณะทำงานด้านการประชาสัมพันธ์, คณะทำงานด้านการผลิตข่าว, คณะทำงานด้านการตรวจสอบรายการ, คณะทำงานด้านเทคนิค และคณะทำงานด้านข้อมูล และห้องสมุดภาพ ทำหน้าที่ในการควบคุมดูแลงานที่ได้รับมอบหมายในคณะทำงานต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพ

ปัจจุบันผู้บริหารในระดับล่างไม่ได้มีอำนาจในการบริหารจัดการคณะทำงานที่ตนเองรับผิดชอบได้อย่างเต็มที่ เพราะยังมีการรวมอำนาจอยู่ในส่วนของผู้บริหารระดับกลาง ผู้บริหารระดับล่าง และผู้ปฏิบัติการจึงมีฐานะเท่ากันเป็นเพียงการทำงานร่วมกัน ช่วยเหลือกันทำงาน ไม่มีอำนาจในการสั่งการ และตรวจสอบการทำงานของผู้ร่วมงานในคณะทำงานได้

ผู้ปฏิบัติการ ประกอบด้วย ข้าราชการระดับ 2-5, พนักงานราชการ และพนักงานจ้างเหมาเอกชนโดยแต่ละคณะทำงานต้องดำเนินงานทั้งด้านการผลิตรายการ และปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการผลิตรายการโทรทัศน์รัฐสภา

ในปัจจุบันพบว่ามีปัญหาในด้านโครงสร้างของการบริหาร เพราะมีโครงสร้างการบริหารแบบระบบราชการ ไม่ได้มีลักษณะเป็นโครงสร้างการบริหารแบบสถานีวิทยุโทรทัศน์อย่างเต็มรูปแบบ นั่นคือ โครงสร้างที่มีผู้บริหารระดับกลางแยกออกมาจากหัวหน้าคณะทำงานฝ่ายสร้างสรรค์รายการอย่างชัดเจน ทำให้ในการบริหารจัดการจึงมีการรวมอำนาจอย่างชัดเจนอยู่ที่ผู้บริหารระดับกลาง ไม่สามารถมีการกระจายอำนาจในการบริหารไปสู่ผู้บริหารในระดับล่าง ทำให้ไม่สามารถที่จะดำเนินการได้ตามเป้าหมายที่สถานีวางไว้ ผู้บริหารระดับล่างมีความรู้สึกเท่าเทียมกันกับผู้ปฏิบัติการ

การจัดองค์กร

ลักษณะของการจัดองค์กรทั้ง 6 คณะทำงานยังไม่มี ความเหมาะสมกับการบริหาร สถานีวิทยุโทรทัศน์อย่างแท้จริง เพราะยังไม่มี การแบ่งแยกอำนาจการบริหารจัดการ ออกจากคณะทำงานสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์จึงมีความซ้ำซ้อน และส่งผลกระทบต่อ การดำเนินงานของผู้บริหารระดับล่าง และผู้ปฏิบัติการ คือ ก่อนการผลิต, การผลิต และหลังการผลิต มีความรู้สึกไม่มีความเป็นอิสระเท่าที่ควรในการใช้ความคิดสร้างสรรค์ เพราะติดอยู่ในระบบราชการ และกรอบในการดำเนินงานต่าง ๆ เช่น แหล่งข้อมูล หรือแขกรับเชิญ คือ สส., สว. สลับกันไปในแต่ละเทปรายการ, งบประมาณที่จำกัด คือ ต้องของงบประมาณประจำปีในทุก ๆ ปีงบประมาณ และขาดความคล่องตัว คือ ไม่มีเงินสวัสดิการกองถ่าย เป็นต้น

การดำเนินงาน

สถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียมมีการดำเนินงานในด้านการผลิตรายการ ซึ่งมีกระบวนการในขั้นตอน ก่อนการผลิตรายการ การผลิตรายการ และหลังการผลิตรายการ ส่วนการดำเนินงานในด้านการจัดผังรายการของสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภา จะแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ ผังรายการในช่วงเปิดสมัยประชุม และ ผังรายการในช่วงปิดสมัยประชุม ซึ่งจะคำนึงถึงการจัดวางรายการให้เหมาะสมกับช่วงเวลาที่สอดคล้องกับผู้ชมในแต่ละช่วงเวลา และการแพร่ภาพออกอากาศทางช่อง NBT 15 และรายการต่าง ๆ ที่นำมาจัดผังรายการมีแหล่งที่มาจากการผลิต

เองของสถานีฯ และมีการจัดจ้างเอกชนผลิตรายการ และขอความร่วมมือจากหน่วยงานรัฐอื่น ๆ เช่น สถาบันพระปกเกล้า การดำเนินยังไม่สามารถเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้เนื่องจากมีปัญหา และอุปสรรคในหลาย ๆ ด้าน เช่น เงิน คน เทคโนโลยี การบริหารจัดการ การเมือง กฎหมาย และ ความต้องการของผู้ชม

ปัญหา และอุปสรรคที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภา

ปัญหาด้านบุคลากร

สถานีฯ มีปัญหาในด้านบุคลากรที่ขาดความเชี่ยวชาญในการบริหารสถานีวิทยุโทรทัศน์อย่างเต็มรูปแบบ และขาดบุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านความเป็นมืออาชีพ ในวิชาชีพวิทยุโทรทัศน์ และมีจำนวนบุคลากรน้อย บางคนมีงานล้นมือ ไม่เหมาะสมกับการ ดำเนินงาน ขาดการคิดสร้างสรรค์ และยังมีปัญหาด้านความไม่เท่าเทียมกันของสวัสดิการระหว่าง ข้าราชการ พนักงานราชการ และพนักงานจ้างเหมาเอกชน และยังมี การใช้ระบบอุปถัมภ์ใน ขั้นตอนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับบุคลากร เช่น การคัดเลือก การสั่งการ การตรวจสอบ การประเมินผล ทำให้ยังมีบุคลากรบางท่านที่ยังว่างงานอยู่ หรือปฏิบัติงานไม่ได้อย่างเต็มความสามารถ

ปัญหาด้านเทคโนโลยี

สถานีฯ มีปัญหาในด้านเทคโนโลยีด้านการผลิต คือ มีเครื่องมือ อุปกรณ์ ในการผลิต ไม่เพียงพอกับเป้าหมายที่วางไว้ คือ การออกอากาศตลอด 24 ชั่วโมง โดยใช้กล้องบันทึกเทปที่มี เพียง 4 ตัว กับการผลิตรายการทั้งสิ้นจำนวน 20 รายการ และยังขาดการซ่อมบำรุง ดูแลให้มีอายุการใช้งานอย่างคุ้มค่า ขาดความทันสมัย ด้านอุปกรณ์สำนักงาน เช่น อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ เครื่อง ถ่ายเอกสาร เครื่องส่งแฟกซ์ยังมีจำนวนน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับความต้องการของเจ้าหน้าที่

อุปกรณ์เครื่องส่ง-รับสัญญาณในปัจจุบันมีเพียงเครื่องเดียว ดังนั้นถ้าต้องออกอากาศ ตลอด 24 ชั่วโมงจริงภายในปี 2552 นี้แล้ว อาจทำให้อุปกรณ์ที่มีพัง และชำรุดได้ เพราะไม่มีเครื่อง สำรอง และด้านเทคโนโลยีการแพร่ภาพออกอากาศผ่านดาวเทียมระบบ Ku-band ยังไม่สามารถเข้าถึง ประชาชนกลุ่มเป้าหมายได้ดีพอ เพราะต้องมีการเสียค่าใช้จ่ายในการติดตั้งจานดาวเทียม นอกจากนี้ สถานีฯ มีการพัฒนาการแพร่ภาพออกอากาศผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต ทางเว็บไซต์ www.tvparliament.net และ www.truelife.com ดังนั้นเพื่อขยายฐานผู้ชมให้มากขึ้นจึงต้องมีการพัฒนา เทคโนโลยีทั้งการผลิตรายการและการแพร่ภาพออกอากาศต่อไป

และเทคโนโลยีในการสร้างสตูดิโอให้มีความพร้อมความทันสมัย ปัจจุบันยังขาด แคลนพื้นที่ในการถ่ายทำ มีสตูดิโอเพียง 1 ห้อง ซึ่งต้องผลิตรายการจำนวน 6 รายการ ทั้งรายการที่

บันทึกเทป และรายการสดต่างๆ ทำให้การดำเนินงานต้องล่าช้า เพราะไม่สามารถถ่ายทำรายการได้พร้อมๆ กัน และขาดความคล่องตัวในการจัดฉากรายการที่จะต้องบันทึกเทปรายการต่อไป เพราะต้องรอให้อีกรายการหนึ่งบันทึกเทปเสร็จก่อน จึงมีปัญหาในเรื่องของการจัดสรรเวลาการใช้สตูดิโอบันทึกเทป หรือการผลิตรายการสด

นอกจากนี้ภายในสตูดิโอยังต้องดัดแปลงมาเป็นห้องทำงานให้กับเจ้าหน้าที่อีกด้วย และยังมีปัญหาในเรื่องของสถานที่จัดเก็บอุปกรณ์ในการผลิต ฉาก อุปกรณ์ประกอบฉาก ไฟ ไมโครโฟน ฯลฯ และที่สำคัญอย่างยิ่งในรายละเอียดของการผลิตรายการ นั่นคือ ภาพประกอบรายการ (Insert) ด้วยสถานที่ที่คับแคบเช่นนี้ ทำให้การจัดสรรเนื้อที่สำหรับห้องสมุดเทปไม่เพียงพอ ไม่เป็นระบบเท่าที่ควร

ปัญหาด้านบริหารการจัดการ

สถานีฯ มีปัญหาด้านโครงสร้างการบริหารมีลักษณะของการบริหารที่อยู่ในแบบราชการ ที่มีการกำหนดตำแหน่งการทำงาน การควบคุม การบังคับบัญชา โครงสร้างการบริหารของสถานีฯ มีความซับซ้อนในการบริหารที่ต้องฟังฟังการตัดสินใจของผู้บังคับบัญชาเป็นหลัก ทำให้เห็นความสำคัญของสายบังคับบัญชาจากบนลงล่าง ขาดช่องทางในการรับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชา และขาดการจัดโครงสร้างแบบการบริหารสถานีวิทยุโทรทัศน์อย่างเต็มรูปแบบ และโครงสร้างการบริหารในปัจจุบันผู้ผลิตรายการต่าง ๆ เพื่อออกอากาศทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ เป็นเพียงกลุ่มงานผลิตรายการโทรทัศน์ ยังไม่ได้พัฒนาให้เป็นสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาอย่างเต็มรูปแบบ ทำให้ยังไม่สามารถมีฝ่ายต่าง ๆ เช่น ฝ่ายบุคคล ฝ่ายผลิตรายการ ฝ่ายบริหาร ออกมาอย่างชัดเจนเช่นเดียวกับสถานีวิทยุกระจายเสียงรัฐสภา มีเพียงการจัดสรรบุคลากรและแบ่งงานกันทำในลักษณะหัวหน้าคณะทำงานทั้ง 6 คณะทำงาน ทำให้ยังขาดความชัดเจนในเรื่องอำนาจการบริหารของผู้บริหารในระดับล่าง จึงมีลักษณะการช่วยเหลือการปฏิบัติหน้าที่มากกว่าการให้คุณให้โทษกับผู้ร่วมคณะทำงาน ส่วนด้านนโยบายมีความชัดเจนแล้ว แต่ขาดการนำนโยบายมาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานของผู้บริหารระดับสูง ไปสู่ผู้บริหารระดับกลาง ระดับล่าง และผู้ปฏิบัติการตามลำดับ ทำให้การกำหนดทิศทาง แนวทางในการบริหาร การผลิตรายการต่างๆ เป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

สถานีฯ มีปัญหาในด้านการจัดการเงินงบประมาณ ที่มีจำนวนจำกัด เป็นงบประมาณของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเท่านั้น ไม่ได้มีการหารายได้เพิ่ม ไม่มีโฆษณา และมีการควบคุมดูแลจากคณะกรรมการผลิตรายการโทรทัศน์รัฐสภา (บอร์ด) และสำนักการคลัง และงบประมาณ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร จึงไม่สามารถหารายได้ในวิธีการอื่นๆ ได้ มีการพิจารณางบประมาณจากการประชุมการแปรญัตติด้านงบประมาณรายจ่ายประจำปีของรัฐสภา ที่

ประกอบด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา โดยในการบริหารงบประมาณนั้นต้องมีการประสานงานกับฝ่ายบริหารงานทั่วไปของสถานีวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์รัฐสภา ดังนั้นในการอนุมัติงบประมาณจึงต้องขึ้นอยู่กับ สส.และสว. ในการแปรญัตติงบประมาณประจำปี ทำให้การอนุมัติเงินงบประมาณต้องขึ้นอยู่กับการเห็นชอบของ สส.และสว. เป็นหลัก และการจัดการด้านงบประมาณภายในสถานีฯยังขาดความคล่องตัว ความยืดหยุ่นในการบริหารจัดการ เพราะติดกฎระเบียบทางราชการ ส่งผลกระทบต่อการจัดจ้างบุคลากร จัดซื้อเครื่องมือ อุปกรณ์ โดยในปีงบประมาณ 2551 มีจำนวน 73 ล้านบาท แต่ในปีงบประมาณ 2552 (ปัจจุบัน) เหลือเพียง 44 ล้านบาทรวมค่าน้ำค่าไฟ และต้องแบ่งกับสถานีวิทยุกระจายเสียงรัฐสภา

การบริหารจัดการด้านการผลิตรายการ ยังไม่สามารถผลิตรายการได้อย่างมีคุณภาพ น่าสนใจ แปลกใหม่ ทันสมัยในทุก ๆ รายการของสถานีฯ เช่น รายการรัฐสภาของประชาชน ที่เป็นรายการสด เป็นเรื่องเกี่ยวกับกฎหมาย และต้องออกอากาศในช่วงเช้าของสถานีฯ ทำให้การพัฒนารูปแบบรายการให้ทันสมัยเป็นไปได้ยาก เป็นต้น ในส่วนของเนื้อหาสาระของรายการต่าง ๆ ที่ออกอากาศทางสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียมต้องมีความคิดสร้างสรรค์เพื่อดึงดูดความสนใจจากผู้ชมให้มากขึ้น เช่น มีรายการที่เข้าใจง่าย ดูง่าย เข้าถึงชาวบ้านรากหญ้ามากยิ่งขึ้น เช่น การเล่าข่าว วิเคราะห์ข่าวในรัฐสภา เป็นต้น แต่เนื่องจากขาดการให้อิสระ ความคล่องตัวในการใช้ความคิดสร้างสรรค์ มีการตรวจสอบในทุก ๆ กระบวนการการผลิตรายการของผู้บริหารระดับสูง และยังไม่เคยมีการทำวิจัยผู้ชมกลุ่มเป้าหมายว่าเป็นใคร ชอบดูรายการประเภทอะไร จึงทำให้ขาดช่องทางในการแสดงความคิดเห็นด้านรายการที่มาจากผู้ชม

การบริหารจัดการด้านผังรายการ ไม่สามารถจัดผังรายการได้ตลอด 24 ชั่วโมง ยังมีรายการที่รีรันซ้ำ ๆ ในหลาย ๆ ช่วงเวลา คือ รายการปกติในช่วงเวลา 08.00-13.00 น. แล้วก็จะมีการรีรันครั้งที่ 1 ในช่วงเวลา 13.00-17.30 น. และช่วงเวลา 17.30-20.30 น. รับสัญญาณข่าวมาจากช่อง NBT และหลังจากนั้นช่วงเวลา 20.30-22.00 น.จะมีการรีรันรายการครั้งที่ 2 อีกครั้ง ทำให้ขาดความน่าสนใจในการติดตามของผู้ชม และปัจจุบันมีนโยบายต้องผลิตรายการออกอากาศตลอด 24 ชั่วโมง ซึ่งยังไม่สามารถดำเนินการได้ จึงดำเนินการได้เพียงช่วงเวลา 08.00-22.00 น.เท่านั้นโดยคัดเลือกรายการที่สถานีผลิตเอง มีทั้งรายการที่เป็นรายการสด และรายการที่บันทึกเทป เช่น รายการมองรัฐสภา รัฐสภาของประชาชน รักษ์ประชาธิปไตย ศาสนากับประชาธิปไตย บทบาทผู้หญิงกับการเมือง คุยกันวันใหม่ สุขกายสบายใจ สนทนาว่าไรดี เล่าการเมือง กฎหมายใกล้ตัว และภาษาจากข่าว เป็นต้น

รายการที่จ้างเอกชนผลิตทั้งหมดจะเป็นรายการที่บันทึกเทป ได้แก่ รายการบันทึกคนดี สมาคิดส์คลับ รัฐสภาจิว เส้นทางสู่สภา รัฐสภาต่างประเทศ เป็นต้น แต่ปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการจ้างบุคคลภายนอกมาทำการผลิตก็คือ การขาดความรู้ความเข้าใจงานด้านนิติบัญญัติ อันมีผลทำให้การผลิตรายการต้องเสียเวลามาก และรายการที่ส่วนราชการอื่นผลิตให้ เช่น สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา สถาบันพระปกเกล้า และองค์กรตามรัฐธรรมนูญ ปัจจุบันการจัดผังรายการจึงมีลักษณะการจัดรายการที่ผลิตเสร็จแล้ว และมีจำนวนเทปในการออกอากาศที่มีความต่อเนื่อง และไม่ได้ใช้หลักการ หรือกลยุทธ์ที่ดึงดูดผู้ชมกลุ่มเป้าหมาย

ปัญหาด้านกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ

ในปัจจุบันสถานีฯ มีกฎหมายต่าง ๆ ออกมารองรับเพื่อการเจริญเติบโตต่อไปในอนาคต เช่น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 และในพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2543 เพื่อการกระจายข้อมูลข่าวสารของรัฐสภาเพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างรัฐสภากับประชาชน และพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. 2551 ที่ส่งเสริมให้มีการแข่งขันทางโทรทัศน์ผ่านดาวเทียม หรือการผลักดันให้สถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาเป็นสถานีวิทยุโทรทัศน์ที่ใช้คลื่นความถี่ หรือการแปลงสภาพเป็นสถานีวิทยุโทรทัศน์ที่รับได้โดยตรง (Free Television) เพื่อสามารถเข้าถึงประชาชนได้ในวงกว้างมากกว่าระบบการแพร่ภาพผ่านดาวเทียม ทำให้มีการสร้างแนวทางนำร่องในการปฏิรูปสื่อผ่าน พรบ.ประกอบกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. 2551 คือ มาตรา 10 วรรค (ค) ใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์โดยใช้คลื่นความถี่เพื่อให้บริการสาธารณะประเภทที่ 3 แต่ยังไม่สามารถทำได้ เพราะยังติดขัดในเรื่องการกำเนิดของ กสทช. ในมาตรา 47 ของรัฐธรรมนูญฉบับ ปี 2550

ปัญหาด้านการเมือง

เป็นปัญหาที่สถานีฯ ควบคุมไม่ได้ เพราะนักการเมืองที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา เป็นส่วนหนึ่งของคณะกรรมการผลิตรายการโทรทัศน์รัฐสภา ซึ่งถือเป็นผู้กำหนดนโยบาย ควบคุมดูแลการดำเนินงานของสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียม ดังนั้นเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงคณะรัฐบาล ก็จะมีการเปลี่ยนตัวบุคคลในคณะกรรมการของบอร์ดด้วย ดังนั้นการนำเสนอข่าวสาร การผลิตรายการต่าง ๆ ของสถานีฯ จะคำนึงถึงความเป็นกลาง ไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง

ปัญหาด้านความต้องการของผู้ชม

สถานีฯ ยังไม่มีการทำวิจัยในด้านผู้รับชมว่าเป็นใคร อยู่ในกลุ่มไหน เพราะถ้าสถานีฯ มีผู้ชมจำนวนมาก การอนุมัติเงินงบประมาณ จำนวนบุคลากร อุปกรณ์เทคโนโลยีต่างๆ และการผลิตรายการต่าง ๆ ให้มีคุณภาพ ทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการของผู้ชม ซึ่งจะทำให้การดำเนินงานของสถานีฯ เป็นไปอย่างราบรื่น คล่องตัวมากยิ่งขึ้น ดังนั้นสิ่งที่สำคัญที่จะรู้ว่าผู้ชมของสถานีมีจำนวนมากเท่าไรจึงต้องมีการทำวิจัยผู้รับชม มีความสนใจทางด้านการเมืองมากน้อยแค่ไหน แต่จากการศึกษาพบว่าปัจจุบันสถานีฯ ยังไม่เคยมีการทำวิจัยว่าผู้ชมเป็นใคร อยู่ที่ไหน หรือชอบชมรายการอะไรบ้าง เป็นต้น

ความเป็นไปได้ในการสร้างรูปแบบการพัฒนาสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียม ในอนาคต

จากการศึกษาถึงความเป็นไปได้ในการสร้างรูปแบบการพัฒนาสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียมในอนาคต หมายถึง การศึกษา ปัญหาและอุปสรรคของสถานีฯ แล้วเปลี่ยนแปลงปัญหาต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาไปในด้านโครงสร้างองค์กร การบริหาร เทคโนโลยี และบุคคลในทิศทางที่มีประสิทธิภาพ และมีความต่อเนื่องเพื่อความเจริญเติบโตขององค์กรพบว่าสามารถพัฒนาสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียม ได้ดังนี้

1. การพัฒนาด้านโครงสร้าง จากการศึกษพบว่ารูปแบบในการพัฒนาสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียมในอนาคต

1.1 รูปแบบที่ 1 คือ การพัฒนาโครงสร้างการบริหารภายในกลุ่มงานผลิตรายการโทรทัศน์ คือ การแยกอำนาจในการบริหารออกมาจากคณะทำงานด้านการสร้างสรรค์รายการ เพื่อลดความซ้ำซ้อนในการบริหาร และปฏิบัติงานภายในกลุ่มงานผลิตรายการโทรทัศน์ และเพิ่ม คณะทำงานด้านงบประมาณ และสำนักงาน, คณะทำงานด้านฉาก และอุปกรณ์ประกอบฉาก และคงรักษาคณะทำงานเดิมไว้คือ คณะทำงานด้านประชาสัมพันธ์, หัวหน้าคณะทำงานด้านการผลิตข่าว, คณะทำงานด้านการตรวจสอบรายการ, คณะทำงานด้านเทคนิค และคณะทำงานด้านข้อมูล และห้องสมุดภาพไว้ โดยยังคงอยู่ในรูปแบบการบริหารในระบบราชการ ของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

1.2 รูปแบบที่ 2 คือ การพัฒนาในด้านโครงสร้างของสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภา ให้เป็นสำนักหรือสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียมที่แยกตัวออกมาจากสถานีวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์รัฐสภา และมีโครงสร้างการบริหารที่หารายได้ให้เกิดขึ้น

เช่นเดียวกับช่อง NBT กรมประชาสัมพันธ์ โดยไม่ใช่ว่ารายได้จากการที่โฆษณาตัวสินค้า แต่เป็นการประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ขององค์กรต่าง ๆ เช่น หน่วยงานของภาครัฐ ภาคเอกชน ซึ่งต้องอาศัยการกำหนดในด้านกฎหมายขององค์กรอิสระ กสทช. เพื่อจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับดูแลการประกอบกิจการวิทยุกระจาย วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เพื่อให้เป็นประโยชน์สูงสุดของประชาชนในระดับชาติ และระดับท้องถิ่นซึ่งเป็นองค์กรที่ยังไม่เกิดขึ้นมา

1.3 รูปแบบที่ 3 คือ การพัฒนาในด้านโครงสร้างของสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาให้มีโครงสร้างการบริหารที่หารายได้อย่างแท้จริง มีโฆษณาแบบการค้าได้ และการแยกตัวสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาออกจากสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เป็นสำนัก หรือสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียม ที่แยกตัวออกจากสถานีวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาอย่างแท้จริง

1.4 รูปแบบที่ 4 คือ การพัฒนาในด้านโครงสร้างของสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาให้เป็นโครงสร้างการบริหารให้มีการหารายได้อย่างแท้จริง มีโฆษณาแบบการค้าได้ และเป็นสถานีวิทยุโทรทัศน์ที่แยกตัวออกจากระบบราชการของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เพื่อเป็นรัฐวิสาหกิจ

ดังนั้นการพัฒนาโครงสร้างการบริหารของสถานีฯ ทั้ง 4 รูปแบบ ในรูปแบบที่ 1 สามารถพัฒนาได้ในระยะสั้นนี้ เพราะมีเพียงการปรับปรุงในกลุ่มงาน ไม่ได้มีการแยกตัวออกจากสถานีวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์รัฐสภา ส่วนรูปแบบที่ 2, 3 และ 4 นั้นในการพัฒนาต้องใช้ระยะเวลาในการเปลี่ยนแปลงตั้งแต่ 5 ปี 10 ปีขึ้นไป หรืออาจเป็นรูปแบบที่ไม่สามารถเกิดขึ้นได้เลยเช่นเดียวกัน ต้องขึ้นอยู่กับการกำเนิดของ องค์กรอิสระ กสทช. ด้วย

2. การพัฒนาด้านระบบการแพร่ภาพออกอากาศ รูปแบบในการพัฒนาสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียมในอนาคต คือการพัฒนาจากระบบ KU-Band ให้มีการแพร่ภาพในระบบอื่น ๆ เพิ่มเข้ามา นั่นคือ ระบบผ่านดาวเทียม C-Band, ระบบเคเบิลทีวี ช่อง True Vision, ระบบเคเบิลทีวีท้องถิ่น และระบบฟรีทีวี

ดังนั้นการพัฒนาด้านระบบการแพร่ภาพออกอากาศของสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภา มีความเป็นไปได้สูงที่จะเพิ่มระบบการแพร่ภาพในช่องทางอื่น ๆ ในระยะเวลาภายใน 1-2 ปีนี้ เช่น ระบบผ่านดาวเทียม C-Band, ระบบเคเบิลทีวี ช่อง True Vision, ระบบเคเบิลทีวีท้องถิ่น แต่ในระบบฟรีทีวีก็ยังสามารถเป็นไปได้ยากในระยะเวลาอันใกล้ เนื่องจากต้องขึ้นอยู่กับมติของบอร์ด และองค์กรอิสระ กสทช.

3. การพัฒนาด้านนโยบาย โดยคณะกรรมการผลิตรายการโทรทัศน์รัฐสภา และผู้บริหารระดับสูงต้องการผลักดันให้เกิดการแพร่ภาพออกอากาศตลอด 24 ชั่วโมง ซึ่งมีความเป็นไปได้สูงมากเมื่อมีการผลิตรายการในปีงบประมาณ ปี 53 ในเดือนตุลาคม 2552 นี้เพิ่มมากขึ้น ทั้งในรูปแบบของรายการที่สถานีฯ ผลิตเอง และการจัดจ้างเอกชนเป็นผู้ผลิต ตลอดจนรายการที่ขอความร่วมมือกับส่วนราชการอื่น ๆ และมีการจัดทำแผนการดำเนินงานทั้งระยะสั้น และระยะยาวเพิ่มมากขึ้นเพื่อให้เห็นทิศทางการปฏิบัติมากขึ้นด้วย

4. การพัฒนาด้านการจัดองค์กร มีการพัฒนาทีมงานผลิตรายการโทรทัศน์ให้ เป็นสำนักสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภา เหมือนกับสถานีวิทยุกระจายเสียงในปัจจุบัน และให้มีการจัดฝ่าย ต่างๆ ให้เหมาะสมกับการบริหารสถานีวิทยุโทรทัศน์ตามหลักสากลมากขึ้น เช่น มีฝ่ายบริหาร แยกตัวออกมาชัดจากฝ่ายรายการ และยังคงรักษาฝ่ายข่าว ฝ่ายเทคนิค ฝ่ายประชาสัมพันธ์ ฝ่าย ห้องสมุดภาพ และฝ่ายตรวจสอบรายการไว้ และมีการเพิ่มเติมฝ่ายฉาก หรือฝ่ายอื่น ๆ ที่มีความ เหมาะสมเข้ามา

ดังนั้นในการพัฒนาด้านการจัดองค์กรของสถานีฯ มีความเป็นไปได้ที่จะมีการจัดฝ่าย ต่าง ๆ ใหม่ เพราะปัจจุบันมีจำนวนบุคลากรเพิ่มมากขึ้นกว่าในระยะเริ่มแรกก่อตั้งสถานีในปี 2549 และพบว่าการจัดฝ่ายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมีปัญหา และอุปสรรคในการดำเนินงาน

สำหรับการดำเนินงานของสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียมควรมีการ ดำเนินงาน และแบ่งแยกหน้าที่กันที่ชัดเจน เพิ่มการทำงานอย่างเป็นทีมให้มากขึ้น

5. การพัฒนาด้านทรัพยากร จากการศึกษาพบว่าความเป็นไปได้ในการพัฒนา ทรัพยากรต่างๆ ของสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียม พบว่ามีรูปแบบดังนี้

5.1 ด้านบุคลากร ในอนาคตอันใกล้จึงต้องมีการเพิ่มจำนวนบุคลากรให้มากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามในการเพิ่มจำนวนบุคลากรยังไม่สามารถทำได้ในทันทีเนื่องจากติดขัดในเรื่อง งบประมาณที่มีจำนวนน้อย และยังคงต้องมีการแบ่งงบประมาณกับสถานีวิทยุกระจายเสียงรัฐสภา ด้วย นอกจากนี้สถานีที่ในการปฏิบัติงานในการผลิตรายการโทรทัศน์ การแพร่ภาพออกอากาศก็มีความ คับแคบจึงไม่สามารถเพิ่มอัตรากำลังของบุคลากรได้ทันที

ดังนั้นแนวทางที่จะเป็นไปได้ในการพัฒนาบุคลากร คือการเพิ่มจำนวนพนักงาน ราชการ และพนักงานจ้างเหมาเอกชนจำนวน 61 อัตรา และมีการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ให้มีความรู้ ความสามารถทางวิชาชีพวิทยุโทรทัศน์ให้เพิ่มมากขึ้น และปลูกฝังค่านิยมการทำงานแบบเป็นทีม ให้เกิดขึ้นภายในองค์กร

5.2 ด้านงบประมาณ การสร้างรูปแบบที่เป็นไปได้ของงบประมาณ คือ การจัดตั้งงบประมาณที่มีความเหมาะสมกับการผลิตรายการทั้งหมด รวมถึงการบริหารจัดการในด้านต่าง ๆ ของสถานีฯ และผลักดันให้สส. และสว. เห็นความสำคัญของการเพิ่มเงินงบประมาณให้กับสถานีฯ นอกจากนี้การมีความยืดหยุ่นในการปรับเปลี่ยนงบประมาณภายในขอบเขตของแต่ละรายการ หรือมีการตั้งงบประมาณเงินเบ็ดเตล็ดของกลุ่มงานผลิตรายการโทรทัศน์ที่สามารถนำมาปรับใช้ในการบริหารจัดการของสถานีฯ ได้อย่างเหมาะสม และควรมีการจัดกลุ่มงานการเงินการคลังภายในสถานีฯเอง เพื่อความคล่องตัวในการดึงงบประมาณมาใช้

5.3 ด้านอุปกรณ์ เครื่องมือ เทคโนโลยี และสถานที่ แนวทางในการสร้างรูปแบบที่เป็นไปได้ในการพัฒนาด้าน อุปกรณ์ เครื่องมือการจัดซื้ออุปกรณ์ต่าง ๆ เพิ่มขึ้น และมีการจัดการที่ดี รวมถึงการซ่อมบำรุงรักษาเครื่องมือต่าง ๆ ให้อยู่ในสภาพดีพร้อมที่จะใช้งานอยู่เสมอ สำหรับเทคโนโลยีด้านการแพร่ภาพออกอากาศในอนาคต ควรเพิ่มในช่องทางโทรทัศน์เคลื่อนที่ (mobile TV) และเว็บไซต์ www.tvparliament.net และ www.truelife.com

สำหรับสถานที่ต้องรอการสร้างอาคารใหม่ของรัฐสภา ที่จะมีขึ้นที่ โรงเรียน โยธินบูรณะ ถ.เกียกกาย เขตสามเสน กทม. ต่อไป ด้านอาคารสถานที่แยกเป็นอิสระในส่วนของสถานีโทรทัศน์รัฐสภาสร้างเป็นอาคารซึ่งอาคารหนึ่งอาคารก็จะแบ่งเป็น 5 ชั้น คือ ชั้น 1-3 จะเป็นส่วนของโทรทัศน์รัฐสภา และชั้นที่ 4-5 เป็นของวิทยุรัฐสภา

ดังนั้นในอนาคตสถานีโทรทัศน์ของรัฐสหายังต้องการพัฒนาปรับปรุงทั้งทางด้านบุคลากร อุปกรณ์เครื่องมือ เทคนิคในการผลิตรายการด้านต่าง ๆ และสถานที่ในการสร้างสถานีโทรทัศน์ให้เป็นมาตรฐานสากลรวมถึงงบประมาณในการดำเนินการด้วย จึงจะสามารถตอบสนองเจตนารมณ์ และเป้าประสงค์หลักตามวิสัยทัศน์ พันธกิจ และแผนกลยุทธ์ของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ได้อย่างแท้จริง

6. การพัฒนาในด้านการจัดการ การจัดการด้านบุคลากรควรมีการจัดการฝึกอบรมในด้านการบริหารจัดการให้กับผู้บริหารในด้านการผลิตรายการโทรทัศน์ และการบริหารงานทางด้านวิทยุโทรทัศน์ และมีการฝึกอบรมในด้านการผลิตรายการโทรทัศน์ต่าง ๆ ให้กับผู้ปฏิบัติการได้มีความรู้ในด้านวิชาชีพทางด้านวิทยุโทรทัศน์ด้วย

สำหรับการจัดการในด้านการผลิตรายการปัจจุบันพบว่า รายการที่ผลิตส่วนใหญ่มีส่วนสัดส่วนของรายการ คือ ประเภทรายการการเมือง 58%, สังคม 26%, ข่าว 13% และเศรษฐกิจ 3% โดยในอนาคตที่ตั้งไว้จะมีสัดส่วนของรายการเป็น รายการประเภทการเมือง 60%, สังคม 15%, ข่าว 15% และเศรษฐกิจ 10%

และในอนาคตควรมีรูปแบบรายการของสถานีฯ คือ จะมีรูปแบบรายการทอล์คที่มีการเพิ่มสีสัน การนำเสนอที่น่าสนใจ เช่น มุมกล้อง กราฟฟิก สถานี 40% ซึ่งถือเป็นรูปแบบรายการหลัก ๆ ของสถานีฯ เพราะประหยัดค่าใช้จ่าย และสะดวกรวดเร็วในการผลิตรายการ รูปแบบนี้ ถัดไป คือ รูปแบบรายการวาไรตี้ ที่เน้นการนำเสนอที่หลากหลาย เข้าใจง่าย 30% ต่อมาคือ รูปแบบรายการสาระความบันเทิง (EDUTAINMENT) ที่เน้นการให้ความรู้พร้อมสอดแทรกความบันเทิงเพื่อการทำความเข้าใจที่ง่ายขึ้น มี 22% และรูปแบบอื่น ๆ เช่น เกมส์ รายการตอบคำถามเกี่ยวกับการเมือง กฎหมาย 10% เป็นต้น

ด้านการสร้างสรรค์รายการให้มีเนื้อหา สาระ ที่ทันสมัยและตอบสนองความต้องการของผู้รับชมอยู่ตลอดเวลา มีการกำหนดสัดส่วน รูปแบบ เนื้อหารายการ ให้มีความเหมาะสมสมดุล และสอดคล้องกับความต้องการของคนทุกกลุ่ม ทุกเพศ ทุกวัย มีการนำเสนอรายการด้วยรูปแบบของความบันเทิง แปลกใหม่ น่าสนใจ รายการก็จะสามารถครองใจผู้รับชมที่ต้องการเนื้อหาสาระ แต่ก็ต้องการความบันเทิงด้วย

การจัดการด้านผังรายการ ต้องมีการแพร่ภาพตลอด 24 ชั่วโมง ซึ่งมีความเป็นไปได้สูง เพราะเมื่อมีการผลิตรายการในปีงบประมาณ ปี 53 ในเดือนตุลาคม 2552 นี้เพิ่มมากขึ้น ทั้งในรูปแบบของรายการที่สถานีฯผลิตเอง และการจัดจ้างเอกชนเป็นผู้ผลิต ตลอดจนรายการที่ขอความร่วมมืออื่นกับส่วนราชการอื่น ๆ

แต่อย่างไรก็ตามในการผลิตรายการโทรทัศน์ต้องมีการประเมินผลรายการของเราว่าผู้ชมมีความชื่นชอบหรือไม่ จึงจะต้องมีการประเมินผลการสำรวจความคิดเห็น การรับชมของผู้ชมซึ่งทางสถานีฯ ได้มีการประเมินจากการโทรศัพท์เข้ามาร่วมแสดงความคิดเห็นในรายการ การส่งจดหมาย รวมถึงการส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์เข้ามาที่สถานีฯ ซึ่งจากการประเมินผลการสำรวจความคิดเห็นนี้ จะได้ทราบถึงความพึงพอใจ ขอบเขตพื้นที่ของการรับชมโทรทัศน์ด้วยว่าสามารถรับชมได้จากภูมิภาคใด จังหวัดใด รวมทั้งความต้องการที่จะรับชมรายการประเภทใด และรายการที่เผยแพร่อยู่ในขณะนี้ตอบสนองความต้องการหรือไม่ ซึ่งจากข้อมูลดังกล่าว ทางสถานีฯ จะได้นำข้อมูลเหล่านี้ไปใช้ในการปรับปรุงการจัดผังรายการ รวมทั้งการจัดรูปแบบรายการให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้รับชมต่อไปด้วย

ดังนั้นจากการศึกษาเรื่องความต้องการของผู้ชมจึงมีผลกระทบต่อการพัฒนาสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียม ในเรื่องการผลิตรายการที่สอดคล้องเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายมากขึ้น และสร้างความกระตือรือร้นให้กับเจ้าหน้าที่ผู้ผลิตรายการต่าง ๆ ของสถานีฯ ให้มีคุณภาพมากขึ้น

กล่าวโดยสรุปการพัฒนาในด้านการจัดการทั้งการผลิตรายการ การจัดผังรายการจึงมีแนวคิดที่จะพัฒนาต่อไปในอนาคต และควรมีการจัดการด้านบุคลากรให้ความอิสระในการผลิตรายการมากขึ้น และสิ่งที่สำคัญมากที่สุดคือการนำเจ้าหน้าที่ไปฝึกอบรมในเรื่องการผลิตรายการให้มีความเป็นมืออาชีพมากขึ้นนั่นเอง

แผนภาพที่ 5.1 โมเดลสรุปผลการศึกษา

จากแผนภาพ 5.1 สามารถอธิบายได้ดังนี้ สถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียมในปัจจุบันมีการบริหารจัดการในด้านงบประมาณที่ไม่เพียงพอ โดยในปีงบประมาณ 2551 (อดีต) คือ มีงบประมาณจำนวน 73 ล้านบาท แต่ในปีงบประมาณ 2552 (ปัจจุบัน) เหลือเพียง 44 ล้านบาท รวมค่าน้ำค่าไฟ และต้องแบ่งกับสถานีวิทยุกระจายเสียงรัฐสภา มีการผลิตรายการ จำนวน 20 รายการ ซึ่งยังไม่เพียงพอ และมีความหลากหลายยังมีรูปแบบรายการทอล์ค 40% และการเมืองที่สูงถึง 58% การจัดผังรายการยังไม่เต็มผังตามนโยบายที่วางไว้ คือ ผังออกอากาศตลอด 24 ชั่วโมง เป็นเพียงการแพร่ภาพออกอากาศตั้งแต่เวลา 08.00–22.00 น. ผ่านทางช่อง NBT 15 โดยมีการ

รื้อรื้อรายการใน 2 ช่วงเวลา คือ รื้อรื้อรายการครั้งที่ 1 คือ ช่วงเวลา 13.00–17.30 น. และรื้อรื้อรายการครั้งที่ 2 ในช่วง 20.30–22.00 น. และยังมีปัญหาในด้านการบริหารในระบบราชการโครงสร้างการบริหารที่ขาดความชัดเจนในการบริหาร การจัดองค์กร จึงทำให้มีลักษณะช่วยเหลือการปฏิบัติหน้าที่มากกว่าแบ่งแยกหน้าที่กันอย่างชัดเจน

ด้านเทคโนโลยีการผลิต และการแพร่ภาพออกอากาศยังไม่ทันสมัย และไม่เพียงพอ กับความต้องการ เช่น เครื่องออกอากาศมีเพียง 1 เครื่องเท่านั้น และอุปกรณ์ เช่น กล้องบันทึกเทป ขาดการดูแลรักษา การจัดการที่ดีเพื่อใช้ประโยชน์ได้อย่างคุ้มค่า

บุคลากรของสถานี พบว่ายังขาดความเชี่ยวชาญ และขาดศักยภาพในด้านวิชาชีพ สื่อสารมวลชน และการผลิตรายการโทรทัศน์ทั้งผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติการ และมีจำนวนไม่เพียงพอ กับการดำเนินงานภายในสถานี

โดยการบริหารจัดการของสถานี ต้องเผชิญกับแรงผลักดันภายนอก คือ การเมืองที่มีลักษณะเป็นบอร์ดิบริหารของสถานีฯ เพราะถ้าบอร์ดิเห็นความสำคัญของสถานีฯ ก็จะสนับสนุนในด้านงบประมาณประจำปี แต่ถ้าไม่สนับสนุนก็จะลดงบประมาณลง เป็นต้น สำหรับกฎหมาย กฏระเบียบ ข้อบังคับ มีผลทั้งผลบวก และผลลบ คือ ส่งผลบวกเพราะมีกฎหมายหลาย ๆ ตัว ที่ส่งเสริมสถานีฯ ให้มีความก้าวหน้า เช่น พรบ. องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2551 และ พรบ.องค์การจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2543 เป็นต้น

แต่อย่างไรก็ตาม กฎหมายก็ส่งผลกระทบต่อในแง่ลบ คือ กฎหมายรัฐธรรมนูญปี 2550 ในมาตรา 47 ในเรื่องการแต่งตั้งองค์กรอิสระ กสทช.ที่ยังไม่แล้วเสร็จ อาจส่งผลกระทบต่อความล่าช้าในการพัฒนาสถานีฯ ได้

นอกจากนี้ในปัจจุบันสถานีฯ ยังไม่สามารถสื่อสารไปยังกลุ่มผู้ชมเป้าหมายได้จำนวนมาก เพราะติดขัดในเรื่องช่องทางในการรับชมในระบบ Ku-band ที่ยังไม่แพร่หลาย ทำให้การวัดผลตอบรับ (feedback) จากผู้รับสารได้น้อย และยังไม่เคยมีการทำวิจัยผู้ชมทั้งเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ

ดังนั้นหากต้องการให้สถานีฯ มีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้น จึงต้องมีการบริหารเพื่อการพัฒนา โดยมีลักษณะของการบริหารเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น มีการเติบโตขึ้น เจริญขึ้น ก้าวหน้าขึ้น ขององค์กรในด้านการบริหารจัดการ (Management) เช่น ด้านบุคลากร ด้านการจัดการ และเทคโนโลยีสมัยใหม่ ดังต่อไปนี้

สถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านในอนาคต คือ ด้านการจัดการของสถานีฯ ในจำนวนเงินงบประมาณที่เพิ่มมากขึ้น มีการจัดการอย่างคุ้มค่า มีความคล่องตัวในการใช้จ่ายเงินมากยิ่งขึ้น เช่น การแก้กฎระเบียบต่าง ๆ ภายในสำนักงาน หรือสามารถหารายได้จากวิธีอื่น ๆ เช่น ภาษีบาป หรือการมีโฆษณาได้ การปรับด้านการบริหารในระบบราชการ ให้เป็น รัฐวิสาหกิจ เป็นต้น การปรับโครงสร้างการบริหารงานในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การปรับโครงสร้างภายในกลุ่มงานผลิตรายการโทรทัศน์ การปรับโครงสร้างให้มีการหารายได้แบบช่อง NBT หรือการปรับโครงสร้างให้มีการหารายได้อย่างแท้จริง เหมือนช่องเอกชน หรือการปรับโครงสร้างให้มีรายได้ และออกนอกระบบราชการเป็นรัฐวิสาหกิจ เพื่อแก้ปัญหาด้านเงินงบประมาณ อัตราค่าจ้าง และสวัสดิการ เป็นต้น

มีการผลิตรายการเพิ่มมากขึ้น เช่น รายการประเภทวาไรตี้ เกมส์ แข่งขันตอบปัญหา วิเคราะห์ข่าว เล่าข่าว หรือรายการที่เข้าใจได้ง่าย เช่น รายการประเภทสาระความบันเทิง (EDUTAINMENT) โดยผลิตรายการสาระให้น่าสนใจ แต่แฝงไปด้วยความบันเทิงสนุกสนานมากยิ่งขึ้น และมีรูปแบบการนำเสนอที่ทันสมัย ผ่านมุกตลก มุมมองใหม่ ๆ กราฟฟิกต่าง ๆ ดนตรี ที่สอดคล้องกับรายการแต่ละประเภท เป็นต้น

จัดผังรายการให้เต็มตลอด 24 ชั่วโมง โดยยังคงมีการรีรันอยู่บ้าง แต่จะจัดผังอย่างไรให้น่าสนใจจึงต้องมีการฝึกอบรมในด้านการจัดผังรายการให้กับผู้ปฏิบัติงาน และนำความรู้มาจัดผังรายการตามความต้องการของผู้ชมที่ทำการวิจัยสำรวจความต้องการมาแล้ว

การพัฒนาในด้านเทคโนโลยี โดยการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาใช้ เช่น การพัฒนาการแพร่ภาพออกอากาศผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต ทางเว็บไซต์ www.tvparliament.net และ www.truelife.com และการพัฒนาจากระบบ KU-Band ให้มีการแพร่ภาพในระบบอื่น ๆ เพิ่มเข้ามา นั่นคือ ระบบผ่านดาวเทียม C-Band, ระบบเคเบิลทีวี ช่อง True Vision, ระบบเคเบิลทีวีท้องถิ่น และระบบฟรีทีวี

ควรมีการเพิ่มเทคโนโลยีด้านการผลิตรายการให้มีความทันสมัย และการจัดการที่ดีมากยิ่งขึ้น

มีการพัฒนาด้านบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถทางด้านวิชาชีพเพิ่มมากขึ้นโดยการฝึกอบรม และมีการรับบุคลากรเพิ่มจำนวน 61 อัตรา

สำหรับแรงกดดันภายนอก คือ การเมือง และกฎหมาย ก็จะมีลักษณะในทิศทางบวกและลบ คือ การเมืองหรือบอร์ดำให้ความสนใจสนับสนุนก็เพิ่มจำนวนเงินงบประมาณให้ หรือพัฒนาสถานีฯ ให้ออกนอกระบบราชการตามโครงสร้างรูปแบบต่าง ๆ เช่น การเป็นสถานีช่องฟรีทีวี การเป็นสถานีฯ รัฐวิสาหกิจ เป็นต้น แต่ถ้าไม่สนับสนุนสถานีฯ ก็พัฒนาต่อไปได้ยาก

กฎหมาย ถ้ามีองค์กระหิระเกิดขึ้น และตัดตั้งแล้วเสร็จจะเป็นผลบวกมากกว่าผลลบ เพราะมีกฎหมายหลาย ๆ ตัว เช่น พรบ.ประกอบกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. 2551 คือ มาตรา 10 วรรค (ค) ใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์โดยใช้คลื่นความถี่เพื่อให้บริการสาธารณะประเภทที่ 3 เป็นต้น

ด้านผู้ชมเป้าหมาย ควรมีการทำการวิจัย และกำหนดผู้ชมเป้าหมายให้แคบลง เพื่อที่จะสื่อสารได้ตรงความต้องการของผู้รับสารมากยิ่งขึ้น และเมื่อมีช่องทางในการรับชมมากยิ่งขึ้น สถานีฯ ก็จะเป็นที่รู้จักมากยิ่งขึ้น และเข้าถึงผู้ชมได้มากยิ่งขึ้นด้วย ดังนั้นก็จะมีผลตอบรับจากผู้ชมมากยิ่งขึ้นเพื่อนำมาพัฒนาสถานีฯ ให้มีความก้าวหน้า และพัฒนาต่อไปได้อย่างต่อเนื่อง และมั่นคง

อภิปรายผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “การบริหารเพื่อการพัฒนาสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียม” โดยอาศัยกรอบแนวคิดที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ แนวคิดด้านการบริหาร การวิเคราะห์ SWOT (SWOT Analysis) แนวคิดเกี่ยวกับโครงสร้างการบริหาร การจัดองค์กร การดำเนินงานของสถานีวิทยุโทรทัศน์, แนวคิดเกี่ยวกับองค์กรผู้ผลิตสื่อภายใต้แรงกดดันทางสังคม, แนวคิดกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการโทรทัศน์, แนวคิดการพัฒนาองค์กร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาพบว่าสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียมมีทรัพยากรด้านการบริหาร คือ ทรัพยากรด้านเงิน ที่มีลักษณะการมีรายได้จากงบประมาณของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร โดยไม่มีการโฆษณา และการหารายได้ในวิธีการอื่น ๆ โดยในปีงบประมาณ 2551 (อดีต) คือ มีงบประมาณจำนวน 73 ล้านบาท แต่ในปีงบประมาณ 2552 (ปัจจุบัน) เหลือเพียง 44 ล้านบาทรวมค่าน้ำค่าไฟ และต้องแบ่งกับสถานีวิทยุกระจายเสียงรัฐสภาโดยต้องใช้งบประมาณดังกล่าวในการผลิตรายการตลอด 24 ชั่วโมง ทำให้งบประมาณในปัจจุบันจึงไม่มีความเพียงพอ และความคล่องตัวในการบริหารจัดการภายในสถานีฯ จึงต้องมีการแก้ไขโดยการหารายได้วิธีอื่น ๆ เช่น การผลักดันให้สส.และสว.เห็นความสำคัญของการเพิ่มเงินงบประมาณให้กับสถานีฯ และการหารายได้ที่มาจากผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามกฎหมายว่าด้วยสุรา และกฎหมายว่าด้วยยาสูบ เช่นเดียวกับช่องทีวีไทย โดยให้มีรายได้สูงสุดปีงบประมาณละไม่เกินสองพันล้านบาท เป็นต้น

สำหรับความคล่องตัวในการจัดการด้านงบประมาณของสถานีฯ โดยการสร้างรูปแบบของงบประมาณที่คาดว่าจะใช้ในอนาคต คือ การจัดตั้งงบประมาณที่มีความเหมาะสมกับการผลิตรายการทั้งหมด รวมถึงการบริหารจัดการในด้านต่าง ๆ ของสถานี นอกจากนี้การมีความ

ยืดหยุ่นในการปรับเปลี่ยนงบประมาณภายในขอบเขตของแต่ละรายการ หรือมีการตั้งงบประมาณเงินเบ็ดเตล็ดของกลุ่มงานผลิตรายการโทรทัศน์ที่สามารถนำมาปรับใช้ในการบริหารจัดการของสถานีได้อย่างเหมาะสม และควรมีการจัดกลุ่มงานการเงินการคลังภายในสถานีฯ เอง เพื่อความคล่องตัวในการตั้งงบประมาณมาใช้

สำหรับทรัพยากรในด้านบุคคล ถือเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญมากในการขับเคลื่อนสถานีฯ ให้ก้าวหน้าต่อไป การพัฒนาด้านทรัพยากร เช่น ด้านบุคลากรในอนาคตอันใกล้ จึงต้องมีการเพิ่มจำนวนบุคลากรให้มากขึ้น แนวทางที่จะเป็นไปได้ในการพัฒนาบุคลากร คือการเพิ่มจำนวนพนักงานราชการ และพนักงานจ้างเหมาเอกชนจำนวน 61 อัตรา และมีการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ให้มีความรู้ความสามารถทางวิชาชีพวิทยุโทรทัศน์ให้เพิ่มมากขึ้น และปลูกฝังค่านิยมการทำงานแบบเป็นทีมให้เกิดขึ้นภายในองค์กร และมีการพัฒนาผู้บริหารในระดับต่าง ๆ ให้มีทักษะทางด้านวิทยุโทรทัศน์ดังนี้ในผู้บริหารระดับสูง คือ รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ผู้อำนวยการสถานีวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์รัฐสภา ต้องมีทักษะทางด้านการวางแผนหรือการแก้ไขปัญหา (Conceptual, or Problem-Solving, Skills) และทักษะในด้านการเงิน (Financial Skills) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเรื่องทักษะในการบริหารกับระดับผู้บริหารของสถานีวิทยุโทรทัศน์ของอัลบารราน (Albarran) แต่เนื่องจากสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียมเป็นสถานีที่มีโครงสร้างการบริหารแบบไม่มีโฆษณา และไม่ใช้สถานีทางการค้า แต่เป็นสถานีเพื่อประโยชน์แก่สาธารณะ ผู้บริหารระดับสูงจึงไม่จำเป็นต้องมีความรู้หรือทักษะด้านการตลาด จากการศึกษาพบว่ารองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร มีความรู้ความสามารถด้านการเงิน และมีประสบการณ์ด้านการบริหารมานาน และได้มีการฝึกอบรมด้านวิทยุโทรทัศน์เพิ่มขึ้น (ภาคผนวก ข รายชื่อและประวัติการทำงานของผู้ให้สัมภาษณ์) สำหรับผู้อำนวยการสถานีวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาในปัจจุบันยังไม่มีผู้ดำรงตำแหน่ง แต่มีผู้ปฏิบัติราชการแทนผู้อำนวยการสถานีวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาแทนซึ่งยังขาดทักษะทางด้านการวางแผนหรือการแก้ไขปัญหาของวิชาชีพวิทยุโทรทัศน์

ผู้บริหารระดับกลาง คือ ผู้อำนวยการกลุ่มงานผลิตรายการโทรทัศน์ ต้องมีทักษะในด้านทักษะทางด้านบุคลากร (Human, or People, Skills) และทักษะทางด้านการวางแผนหรือการแก้ไขปัญหา (Conceptual, or Problem-Solving, Skills) ซึ่งจากการศึกษาพบว่ายังต้องมีการพัฒนาให้มากขึ้น เพราะผู้บริหารระดับกลางยังขาดทักษะทางวิชาชีพวิทยุโทรทัศน์อยู่บ้าง และยังมีการบริหารจัดการด้านบุคลากรที่ยังไม่สามารถจัดการได้ดีเท่าที่ควร จึงต้องมีการพัฒนาต่อไปในอนาคต

ผู้บริหารระดับล่าง คือ หัวหน้าคณะทำงานทั้ง 6 คณะทำงานพบว่าบางคณะทำงาน ยังขาดทักษะด้านเทคนิค (Technical Skills) ตามคณะทำงานที่ตนเองรับผิดชอบ

ทรัพยากรด้านเทคโนโลยี ด้านอุปกรณ์ เครื่องมือ เทคโนโลยี คือการจัดซื้ออุปกรณ์ ต่างๆเพิ่มขึ้น และมีการจัดการที่ดี รวมถึงการซ่อมบำรุงรักษาเครื่องมือต่างๆให้อยู่ในสภาพดีพร้อม ที่จะใช้งานอยู่เสมอ สำหรับเทคโนโลยีด้านการแพร่ภาพออกอากาศในอนาคต ควรเพิ่มในช่องทาง โทรศัพท์เคลื่อนที่ (Mobile TV) และเว็บไซต์ www.tvparliament.net และ www.truelife.com สำหรับสถานที่ต้องรอการอนุมัติสร้างอาคารรัฐสภาแห่งใหม่เท่านั้น จากทรัพยากรต่าง ๆ ที่กล่าว มาเป็นสิ่งที่ต้องมีการพัฒนาอยู่เสมอเพื่อเจริญก้าวหน้าต่อไปของสถานีนี้นั่นเอง สอดคล้องกับ แนวคิดของเบนนิส (Bennis) ในเรื่องการพัฒนาทรัพยากรเพื่อสร้างความก้าวหน้าให้กับสถานีนี

สุดท้ายในการพัฒนาองค์กรของเบนนิส (Bennis) คือ การพัฒนาในด้านการจัดการ ซึ่งถือเป็นสิ่งที่มีความจำเป็น นั่นคือการจัดการทั้งการผลิตรายการ การจัดผังรายการจึงมีแนวคิดที่ จะพัฒนาต่อไปในอนาคต และควรมีการจัดการด้านบุคลากรให้ความอิสระในการผลิตรายการ มากขึ้น และสิ่งที่สำคัญมากที่สุดคือการนำเจ้าหน้าที่ไปฝึกอบรมในเรื่องการผลิตรายการให้มีความ เป็นมืออาชีพมากขึ้นนั่นเอง

ในเรื่องการพัฒนาด้านทรัพยากร และการจัดการของสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่าน ดาวเทียมสอดคล้องกับ การศึกษาเรื่อง “การบริหารและการจัดการโครงการไทย ทีวี โกลบอล เน็ตเวิร์ค ของสถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 ” ของ ดวงกมล เขี่ยมญาติ ผลการศึกษาพบว่า ด้านแนวโน้มและทิศทางในการพัฒนาโครงการไทย ทีวี โกลบอลเน็ตเวิร์ค ของสถานีวิทยุโทรทัศน์ กองทัพบกช่อง 5 พบว่าแนวทางที่ทางโครงการไทย ทีวี โกลบอลเน็ตเวิร์ค จะมีการปรับปรุงและ พัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงานให้มากยิ่งขึ้น ได้แก่ ด้านการขยายโครงการ ด้าน นโยบาย ด้านรูปแบบรายการ ด้านงบประมาณ ด้านโครงสร้างการบริหาร ด้านบุคลากร ด้าน กฎหมายรัฐธรรมนูญมาตรา 40 ด้านผู้ชม และด้านผู้สนับสนุน

การบริหารสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียมมีจุดแข็ง (Strengths) คือ การ เข้าถึงแหล่งของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับฝ่ายนิติบัญญัติ ไม่ว่าจะเป็น แหล่งข่าวเช่น สมาชิกสภาผู้แทน ราษฎร สมาชิกวุฒิสภา เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับฝ่ายนิติบัญญัติอื่น ๆ เช่น คณะกรรมาธิการต่าง ๆ เนื้อหาของสาร เช่น ข้อมูล เอกสาร ระเบียบการประชุม กำหนดการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการ ประชุม รวมถึงการถ่ายทอดสดการประชุมของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา ผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติมีความเชี่ยวชาญในเรื่องสาร เนื้อหาของรายการที่เกี่ยวข้องกับการ ปกครองในระบอบประชาธิปไตย นอกจากนี้ยังมีสถานีวิทยุกระจายเสียงของรัฐสภา

กรมประชาสัมพันธ์เป็นพันธมิตรในการประชาสัมพันธ์ สถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียมให้เป็นที่รู้จักแก่ประชาชนทั่วไป ข้อได้เปรียบดังกล่าวทำให้สถานีฯ มีความน่าเชื่อถือจากกลุ่มสื่อมวลชน และประชาชนในเรื่องของความถูกต้องของข้อมูลข่าวสาร

นอกจากนี้สถานีฯ เป็นสถานีเดียวที่ให้ความรู้ในด้านนิติบัญญัติที่มีความเป็นกลาง ไม่มีการแบ่งแยกหรือให้สัดส่วนไปในด้านใดด้านหนึ่ง จึงมีแตกต่างจากสถานีวิทยุโทรทัศน์อื่น ๆ โดยมีสาเหตุจากนโยบายของสถานีฯ นั่นคือ ไม่มีรายได้จากการโฆษณา จึงไม่มีกลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ เข้ามาควบคุม และแทรกแซง และมีลักษณะมุ่งเน้นให้ประโยชน์แก่สาธารณชนมากกว่าความบันเทิง จึงทำให้ผลประโยชน์มีน้อยลง ดังนั้นแหล่งข้อมูลข่าวสารจึงมีความน่าเชื่อถือ และเป็นแหล่งสารที่เป็นความต้องการของสถานีวิทยุโทรทัศน์อื่น ๆ

สถานีฯ ยังมีงบประมาณเป็นของตนเอง ทำให้มีเงินลงทุนที่แน่นอน และมีความต่อเนื่อง และสถานีฯ ยังมีผังรายการที่แน่นอน ไม่สามารถมีใครมาถอดผังรายการได้ เพราะมีสถานีฯ เป็นของตนเอง

จุดอ่อน (Weaknesses) ของสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียม คือ การขาดแคลนบุคลากรในส่วนของผู้ปฏิบัติการ และส่วนของผู้บริหารที่มีขาดความรู้ความสามารถในการบริหารและเข้าใจการผลิตรายการต่าง ๆ ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียมอย่างแท้จริง เพราะผู้บริหารส่วนใหญ่ไม่ได้มีความรู้ความสามารถประจำตำแหน่ง เพราะมีการเลื่อนตำแหน่งในระบบของความอาวุโสมากกว่าการมีความรู้ความสามารถที่เหมาะสม (ภาคผนวก ข รายชื่อ และประวัติการทำงานของผู้ให้สัมภาษณ์) และการบริหารสถานีวิทยุโทรทัศน์อย่างแท้จริงต้องอาศัยผู้บริหารที่มีความรู้ ประสบการณ์เพื่อเป็นทางเสื่อในการบังคับทิศทางให้สถานีฯ เดินหน้า และพัฒนาต่อไป ทำให้ผู้ปฏิบัติการ หรือผู้บริหารระดับล่างขาดกำลังใจในการทำงาน เพราะไม่จำเป็นต้องมีความสามารถในตำแหน่ง แต่เมื่อมีอายุการทำงานที่เหมาะสมก็สามารถเป็นผู้บริหารได้แล้ว ในส่วนของผู้บริหารด้านการกำหนดนโยบายที่เป็นคณะกรรมการผลิตรายการโทรทัศน์รัฐสภาก็ขาดบุคลากรที่มีความรู้ทางด้านการบริหารสถานีวิทยุโทรทัศน์อย่างแท้จริง มีเพียงกรรมการที่เป็นนักการเมือง และเจ้าหน้าที่ของราชการเท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ธีรชาติศิริ สุขภาพ เรื่อง “การบริหารจัดการสถานีโทรทัศน์รัฐสภา เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน” ผลการศึกษาพบว่า “การบริหารจัดการสถานีโทรทัศน์รัฐสภาในปัจจุบันมีคณะกรรมการผลิตรายการโทรทัศน์ (บอร์ด) ทำให้การบริหารสถานีฯ ขาดมุมมองในการบริหารของผู้เชี่ยวชาญในการบริหาร และผลิตรายการโทรทัศน์อย่างแท้จริง ทำให้การอนุมัติงบประมาณอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ไม่เพียงพอต่อการผลิตรายการให้มีรูปแบบรายการ เนื้อหารายการ และการนำเสนอ

รายการที่ความน่าสนใจ และขาดการแสดงถึงความต้องการของภาคส่วนประชาชนว่าต้องการมีส่วนร่วมทางการเมืองในลักษณะหรือรูปแบบใดบ้าง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการผลิตรายการให้เป็นไปตามเป้าหมายที่สถานีฯ วางไว้

ในส่วนของพนักงานราชการ และพนักงานจ้างเหมาเอกชน เป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการผลิตรายการ เพราะมีประสบการณ์ในการทำงานทางวิทยุโทรทัศน์ตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป แต่ขาดการดึงความรู้ความสามารถ การให้โอกาสแสดงความคิดเห็น ตรวจสอบ ดูแล การให้สวัสดิการที่ดีจากผู้บริหาร ทำให้ผู้ปฏิบัติกรกลุ่มนี้ขาดความศรัทธาเชื่อถือ และความรักองค์กร มีความรู้สึกถึงความไม่เท่าเทียมกันระหว่างข้าราชการ พนักงานราชการ และพนักงานจ้างเหมาเอกชน ดังนั้นเมื่อผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติกรต่างก็ไม่มีความสามารถที่เหมาะสมทำให้เกิดปัญหาในส่วนของกรผลิตรายการให้มีความน่าสนใจและความต่อเนื่อง เพราะไม่ได้มีการควบคุมการดำเนินงานอย่างจริงจัง มีลักษณะการทำงานที่ขาดความกระตือรือร้น เพราะผู้บริหารไม่สามารถดึงศักยภาพของผู้ปฏิบัติกรออกมาได้อย่างแท้จริง

จุดอ่อนที่สำคัญของสถานีฯ คือ การมีผังรายการที่ขาดความน่าสนใจไม่สามารถสร้างจุดดึงดูดใจให้กับผู้ชมให้ติดตามตลอดทั้งรายการได้หรือมีความจงรักภักดีที่จะติดตามรายการได้ ซึ่งมีสาเหตุมาจากการผลิตรายการต่าง ๆ ไม่ทัน จึงมีการเปลี่ยนแปลงผังรายการมาตลอดตั้งแต่ก่อตั้งสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียมมา รวมถึงยังไม่สามารถผลิตรายการให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้รับสารในช่วงเวลาต่างๆ ได้ตลอด 24 ชั่วโมง เพราะยังไม่เคยมีการทำงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้ชม แต่มีลักษณะการจัดผังรายการตามความพอใจของผู้บริหาร และเจ้าของรายการแต่ละรายการเท่านั้น

นอกจากนี้เครื่องมือเทคโนโลยีต่าง ๆ เช่น กล้อง ไมโครโฟน ขาดกล้อง ไรเลท ยังไม่เพียงพอกับส่วนของการผลิต การจัดซื้อจัดจ้างรายการจากบริษัทเอกชนไม่สามารถจัดซื้อได้ทัน เพราะระยะเวลาของปีงบประมาณเป็นตัวกำหนดการจัดซื้อ นอกจากนี้ยังมีเรื่องงบประมาณที่ไม่เพียงพอกับการผลิตรายการที่ต้องการคุณภาพ และความทันสมัย และสถานที่ในปัจจุบันยังมีความคับแคบอยู่มาก ไม่มีความเหมาะสมกับการผลิตรายการ สุดท้ายด้านความเชี่ยวชาญ และความเข้าใจของผู้บริหารในระดับต่าง ๆ ที่ยังมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา รวมถึงความล่าช้าในการตัดสินใจของผู้บริหารที่ต้องผ่านลำดับขั้นของสายบังคับบัญชา และจุดอ่อนที่สำคัญของสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียม คือ ระบบการแพร่ภาพการออกอากาศที่ยังไม่สามารถเข้าถึงประชาชนในจำนวนมากได้ และยังคงมีผลกระทบด้านค่าใช้จ่ายให้กับผู้ชมด้วย

การวิเคราะห์โอกาส (Opportunities) ของสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียม คือ ในด้านการเมืองถ้าชุดรัฐบาลที่เข้ามาเป็นคณะกรรมการในคณะกรรมการผลิตรายการโทรทัศน์รัฐสภา (บอร์ด) ให้การสนับสนุนในด้านต่าง ๆ เช่น งบประมาณ สถานที่ แก่ไขกฎระเบียบต่างๆ จะทำให้สถานีมีการพัฒนาไปในทิศทางบวกมากยิ่งขึ้น

โอกาสในด้านกฎหมายที่ให้มีการโฆษณาทางโทรทัศน์ผ่านดาวเทียม เคเบิลทีวี นั้น คือ พ.ร.บ.การประกอบกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ พ.ศ.2551 เพื่อให้เกิดการแข่งขันของสถานีอื่น ๆ มากยิ่งขึ้น ตลอดจนราคาที่ถูกกลงของการติดตั้งจานดาวเทียม และความคมชัดทั้งภาพ และเสียง ทำให้ประชาชนมีความสนใจที่จะติดตั้งจานดาวเทียมมากขึ้น และด้านความต้องการของประชาชนที่ให้ความสนใจในเรื่องการตรากฎหมาย การประชุมในรัฐสภามากขึ้น เนื่องจากสถานการณ์ในบ้านเมืองของไทยที่ยังไม่มีความเสถียรภาพในการบริหารประเทศ

นอกจากนี้ยังมีความพยายามที่จะผลักดันสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียม ให้เป็นสถานีที่เป็นช่องฟรีทีวี โดยสามารถรับชมฟรีได้ทั่วประเทศโดยขึ้นอยู่กับข้อกำหนดต่างๆ ในการประกอบกิจการวิทยุโทรทัศน์ เพื่อสามารถดำเนินการแพร่ภาพออกอากาศที่ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ง่ายขึ้น และไม่ต้องรับภาระในด้านค่าใช้จ่ายอีกต่อไป และยังช่วยเพิ่มความกระตือรือร้น ความภาคภูมิใจ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันให้กับเจ้าหน้าที่ของสถานีเมื่อรายการต่าง ๆ ที่ผลิตมีผู้รับสารที่มากยิ่งขึ้น มีช่องทางในการรับชมที่มีลักษณะเป็น Mass media มากขึ้นด้วย

สำหรับปัจจุบันมีเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามามากมายทำให้เป็นอีกโอกาสหนึ่งในการพัฒนาในด้านช่องทางการแพร่ภาพออกอากาศ เช่น ระบบผ่านดาวเทียม C-Band, ระบบเคเบิลทีวีช่อง True Vision, ระบบเคเบิลทีวีท้องถิ่น และระบบฟรีทีวี และสามารถนำเทคโนโลยีมาพัฒนาการผลิตรายการต่างๆ ให้มีความทันสมัย สอดคล้องกับวิถีชีวิตของประชาชนกลุ่มเป้าหมายมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้เทคโนโลยียังช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานให้มีความรวดเร็ว และทันต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพราะเนื่องจากในปัจจุบันมีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็วในระบบดิจิทัล ที่สามารถบีบอัดได้จำนวนมาก และมีความชัดเจนในด้านภาพ และเสียง และสามารถพัฒนาตัวเทคโนโลยีให้มีความเป็นอัตโนมัติมากขึ้น หากแต่ยังจะต้องผนวกเทคโนโลยีเข้าไปกับ ข้อมูล ความรู้ และให้เทคโนโลยีเหล่านั้นสามารถเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายเพื่อที่จะให้ข้อมูลต่าง ๆ สามารถส่งผ่านกันได้อย่างรวดเร็ว และคล่องตัวอันจะนำไปสู่การใช้ข้อมูล ความรู้เพื่อการตัดสินใจได้อย่างถูกต้องทันทั่วทั้งที่ เช่น การใช้ระบบข้อมูลใหม่ ฐานข้อมูลพิเศษ และการเชื่อมโยงเครือข่าย ทำให้ความฉลาดของเทคโนโลยีเกิดขึ้นได้

เพื่อที่จะเพิ่มช่องทางในการแพร่ภาพออกอากาศให้สัมพันธ์กับการใช้เทคโนโลยีที่ก้าวล้ำ ยกตัวอย่างเช่น เทคโนโลยีใหม่ด้านข้อมูล ได้แก่ โครงข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง, ข้อมูลหลายมิติ (Hypertext), Interfaces, Multimedia เป็นต้น ทำให้ในอนาคตสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาอาจมีการแพร่ภาพทางโทรศัพท์เคลื่อนที่ (mobile TV) และมีการเชื่อมโยงข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ของสถานีฯ ผ่านทางเว็บไซต์ www.tvparliament.net และ www.truelife.com ที่มีลักษณะ Interactive มากยิ่งขึ้น

อุปสรรค (Threats) สถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียม คือ ประชาชนเป็นส่วนน้อยที่ได้รับชมรายการของสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียม และยังมีประชาชนอีกมากที่ยังไม่รู้จักสถานีฯ เพราะการรับชมรายการต่าง ๆ ของสถานีฯ ทำได้ยาก ต้องมีการติดตั้งจานดาวเทียมในระบบ Ku-band เท่านั้น และติดตามผ่านทางเว็บไซต์ www.tvparliament.net และ www.truelife.com และช่องทางต่าง ๆ ของพันธมิตรกรมประชาสัมพันธ์ ทำให้ถือเป็นอุปสรรคที่สำคัญ เพราะประชาชนไม่สามารถเข้าถึงสถานีฯ ได้ง่าย และต้องเสียค่าใช้จ่ายในการรับชม ทำให้ประชาชนที่ต้องการรับชมรายการต่าง ๆ ของสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียมต้องรับภาระในการเสียค่าใช้จ่าย ทำให้ความต้องการในการรับชมมีจำนวนน้อยมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้เมื่อการเมืองมีความเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา และมีความไม่แน่นอนทำให้ประชาชนเกิดความเบื่อกว่าที่จะติดตามการเมือง ทำให้ความต้องการรับชมของผู้รับสารจึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญมาก

สำหรับความไม่ชัดเจน และข้อจำกัดด้านกฎหมาย เช่น การจัดตั้งคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) เพื่อทำหน้าที่ในการจัดสรรคลื่นความถี่ทั้งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และโทรคมนาคมเพื่อเป็นประโยชน์แก่สาธารณชนยังไม่แล้วเสร็จ และปัจจัยทางด้านการเมืองที่มีการเปลี่ยนแปลงบ่อย ส่งผลกระทบต่อการพัฒนา และการสนับสนุนสถานีฯ ให้มีความก้าวหน้าต่อไป

ตารางที่ 5.1

แสดงการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคในการพัฒนา

สถานีวิจัยโทรทัศนวิทยาสถานผ่านดาวเทียม

จุดแข็ง	จุดอ่อน	อุปสรรค	โอกาส
<ul style="list-style-type: none"> - เป็นกลาง น่าเชื่อถือ - ใกล้ชิดแหล่งข้อมูล (บุคคล, เอกสาร) - บุคลากรเชี่ยวชาญเรื่อง สาร - มีงบประมาณเป็นของตนเอง - มีผังรายการที่แน่นอน - พันธมิตรกับกรมประชาสัมพันธ์ - สถานีเดียวที่ให้ความรู้ด้านกฎหมาย - ถ่ายทอดรัฐสภาไม่มีโฆษณาคั่น 	<ul style="list-style-type: none"> - ขาดแคลนทรัพยากรต่างๆ - ผู้บริหาร บอร์ดและผู้ปฏิบัติขาดความเชี่ยวชาญด้านวิชาชีพ - จัดผังรายการไม่ครบ 24 ชั่วโมง และไม่ดึงดูด - ขาดการประชาสัมพันธ์ สถานีฯ - เนื้อหารูปแบบรายการยังไม่ทันสมัย - ไม่มีการวิจัยผู้ชม 	<ul style="list-style-type: none"> - กม.ยังไม่มืองค์กรอิสระ กสทช. - การเมืองไม่เห็นความสำคัญของสถานีฯ ก็ไม่พัฒนา - ไม่เป็นที่รู้จักของประชาชน - กลุ่มเป้าหมายเข้าถึงน้อย 	<ul style="list-style-type: none"> - กม.ต่างๆ เช่น รัฐธรรมนูญ, พรบ.จัดสรรคลื่นความถี่ 2543, พรบ.ประกอบกิจการโทรทัศน 2551(ดาวเทียม, ฟรีทีวี) - การเมืองเห็นความสำคัญของสถานีฯ ก็ก้าวหน้า - การรับชมของผู้ชมเพิ่มมากขึ้น - เทคโนโลยีที่ทันสมัยขึ้น

จากตารางที่ 5.1 แสดงการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคในการพัฒนาสถานีวิจัยโทรทัศนวิทยาสถานผ่านดาวเทียม เพื่อนำไปปรับปรุงเปลี่ยนแปลง หรือรักษาในส่วนที่ดีไว้ เพื่อการพัฒนาในรูปแบบที่เป็นไปได้ของสถานีในอนาคต

ดังนั้นเมื่อพิจารณาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาสถานีวิจัยโทรทัศนวิทยาสถานผ่านดาวเทียมจากแนวคิดของเดนิส แมคเคลว พบว่ามีปัจจัยภายในที่ประกอบไปด้วย ปัจจัยด้านงบประมาณที่ถือเป็นปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาสถานีฯต่อไปในอนาคตมากที่สุด เพราะงบประมาณจะเป็นส่วนในการขับเคลื่อน ผลักดันในส่วนต่าง ๆ ที่ขาดแคลน และไม่มีความเหมาะสม เช่น บุคลากร สถานี เครื่องมือ อุปกรณ์ ช่องทางในการแพร่ภาพออกอากาศ การผลิตรายการที่มีความหลากหลาย การจัดผังรายการที่มีเอกลักษณ์สามารถสร้างแรงดึงดูดใจให้ผู้ชมกลุ่มเป้าหมายเพื่อให้สถานีฯมีความก้าวหน้า มีความเจริญมากยิ่งขึ้น

สำหรับปัจจัยด้านบุคลากรถือว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากในการพัฒนาสถานีฯ เพราะบุคลากรจะเป็นผู้กำหนดทรัพยากรต่าง ๆ บริหารจัดการภายในสถานีเช่น การผลิตรายการ การจัดผังรายการ และการแพร่ภาพออกอากาศ ดังนั้นบุคลากรที่ดีที่สถานีฯ มีความต้องการเป็นอย่างมากก็คือ บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทางด้านการบริหารสถานีวิทยุโทรทัศน์อย่างแท้จริง หรือถ้าไม่มีความรู้ก็ต้องมีการฝึกอบรมในด้านการบริหาร และการผลิตรายการอย่างจริงจัง โดยผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์จริง และควรมีการเพิ่มผู้เชี่ยวชาญในด้านการผลิตรายการโทรทัศน์อย่างแท้จริงในส่วนของบอร์ดบริหารที่มีสัดส่วนที่เพิ่มมากขึ้น เพื่อการเปิดมุมมองใหม่ของการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาของสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียมต่อไปในอนาคต

ปัจจัยที่มีความสำคัญถัดมาคือด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ เทคโนโลยี และสถานที่ เพราะถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการผลิตรายการโทรทัศน์ให้มีความน่าสนใจ และมีความทันสมัยซึ่งต้องขึ้นอยู่กับเทคโนโลยีที่ทันสมัย และการจัดการใช้ปัจจัยเหล่านี้อย่างคุ้มค่า เพื่อความไม่สูญเปล่าของการจัดซื้อมานั้นเอง

มีอีกปัจจัยหนึ่งก็คือว่ามีความสำคัญเป็นอย่างมากของการบริหารจัดการ และการพัฒนาสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียม คือโครงสร้างการบริหารของสถานีฯ เพราะในปัจจุบันมีการ ดำเนินงานโดยกลุ่มงานผลิตรายการโทรทัศน์ สถานีวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์รัฐสภา สังกัดสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร มีการควบคุมดูแลโดยคณะกรรมการผลิตรายการโทรทัศน์ของรัฐสภา (บอร์ด) มีลักษณะเป็นเอกลักษณะ คือ เป็นสถานีวิทยุโทรทัศน์ที่เก็บเงินค่าชม (Pay Television) ผ่านสัญญาณดาวเทียมระบบดีทีเอช (Direct to Home) และประกอบกิจการที่ไม่มุ่งเน้นการโฆษณาสินค้า มีการโครงสร้างการบริหาร ที่มีนโยบายบริหารที่มีความชัดเจน และต่อเนื่อง สำหรับการบริหารอยู่ในระบบของราชการสอดคล้องกับแนวคิดซึ่งจะมีผลต่อการบริหารที่ชัดเจนของ แมค เวเบอร์ (Max Weber) คือมีการสั่งการที่เข้มงวด การออกคำสั่ง และการปฏิบัติตามคำสั่งเป็นเรื่องที่ต้องปฏิบัติ ตามลำดับชั้นการบังคับบัญชา (Hierarchy) ที่ลดหลั่นกัน โดยถือหลักผู้อยู่ฐานะสูงกว่ามีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบสูงกว่า แบ่งหน้าที่การทำงานออกเป็นสัดส่วนอย่างมีเหตุผล และสัมพันธ์กัน นอกจากนี้มีการดำเนินงานต้องมีแบบพิธีเป็นทางการ ต้องมีหลักฐานเป็นลายลักษณ์อักษร มีระเบียบปฏิบัติที่แน่นอน ซึ่งเป็นผลพวงมาจากการอยู่ในระบบโครงสร้างการบริหารของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรทั้งโครงสร้าง ทำให้ส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการภายในสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาที่ขาดความคล่องตัวในการดำเนินงานทางด้านวิทยุโทรทัศน์ ทั้งในด้านของการอำนวยความสะดวกในการผลิตรายการ และมี

ความยืดหยุ่นในการดำเนินงาน และการให้อิสระความคิดสร้างสรรค์ในการผลิตรายการ ซึ่งมีความขัดแย้งกับแนวคิดโครงสร้างการบริหารวิทยุโทรทัศน์การบริหารงานวิทยุโทรทัศน์ที่มีลักษณะพิเศษแตกต่างไปจากการบริหารองค์กรอื่น คือ การบริหารงานวิทยุโทรทัศน์จะต้องมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในด้านการผลิตเนื้อหา และรูปแบบรายการ มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านเทคนิคต่างๆ นอกจากนี้ยังต้องมีความเท่าทันกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อจะได้นำมาเสนอให้ประชาชนทราบ ดังนั้นโครงสร้างในการบริหารของสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาจึงควรมีการปรับเปลี่ยนให้มีความคล่องตัวในการบริหาร และสอดคล้องมีความเหมาะสมกับการบริหารสถานีวิทยุโทรทัศน์มากขึ้น

ในส่วนของโครงสร้างการบริหารควรมีการเพิ่มฝ่าย หรือคณะทำงานด้านต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับโครงสร้างการบริหารสถานีวิทยุโทรทัศน์อย่างแท้จริง เช่น ฝ่ายบริหาร ฝ่ายผลิต รายการ ฝ่ายเทคนิค ฝ่ายประชาสัมพันธ์ ตามแนวคิดเรื่องโครงสร้างองค์กรของอุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์ ในเรื่องการจัดโครงสร้างองค์กรของสถานีวิทยุโทรทัศน์ ซึ่งสามารถแบ่งกลุ่มงานออกเป็น 4 กลุ่มด้วยกัน ได้แก่ ฝ่ายการเงิน / สำนักงาน, ฝ่ายรายการ และฝ่ายข่าว, ฝ่ายผลิตและเทคนิค และฝ่ายการตลาดและโฆษณา แต่เนื่องจากสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียมมีการบริหารแบบไม่แสวงหาผลกำไร และมีนโยบายเพื่อประโยชน์สาธารณะระดับชาติ คือ การกระจายข้อมูลข่าวสารของรัฐสภาเพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างรัฐสภากับประชาชน ซึ่งมีลักษณะสอดคล้องกับแนวคิดของซิดนีย์ ดับเบิลยู เฮด, โทมัส สเปน และ ไมเคิล เอ แมคเกรเกอร์ (Sydney W. Head, Thomas Spann and Michael A. McGregor) ที่ศึกษาถึงลักษณะการบริหารและดำเนินงานของสถานีวิทยุโทรทัศน์ประเภทสถานีวิทยุโทรทัศน์ที่ไม่มุ่งโฆษณาสินค้า (Non Commercial Television) เพราะสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียมถือเป็นการตอบสนองความต้องการของประชาชนในส่วนที่สถานีวิทยุโทรทัศน์เพื่อการค้าไม่สามารถตอบสนองได้ เช่น เมื่อประชาชนต้องการรับฟังการถ่ายทอดสดการประชุมของรัฐสภาอย่างไม่มี การตัด การค้นด้วยโฆษณา ทั้งนี้สถานีวิทยุโทรทัศน์เพื่อการค้าไม่สามารถทำได้ สถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนโดยมีการถ่ายทอดสดการประชุมภายในรัฐสภาตั้งแต่เริ่มต้นการประชุมจนกระทั่งสิ้นสุดการประชุม โดยไม่มีโฆษณาคั่น ดังนั้นจึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องมีการตลาด แต่ควรมีฝ่ายประชาสัมพันธ์เข้ามาเพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีให้เกิดขึ้นระหว่างรัฐสภา และประชาชน ดังนั้นหากสถานีฯ ต้องการพัฒนาจึงควรมีการแยกคณะทำงานด้านการบริหารออกมาจากคณะทำงานด้านอื่น ๆ ให้มีโครงสร้างอย่างชัดเจน โดยทุกฝ่ายอยู่ภายใต้การควบคุมของฝ่ายบริหารซึ่งมีหน้าที่บริหารสถานีให้ดำเนินไปตามวัตถุประสงค์ และนโยบายที่ตั้ง

ไว้ ตามระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อการดำเนินงาน และการผลิตรายการได้อย่างมีความคล่องตัวมากยิ่งขึ้น เพื่อการทำงานที่ไม่มีการซ้ำซ้อนกัน

นอกจากนี้กระบวนการ (Process) ของการวางแผน (Planning) ตามเป้าหมายของสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียมให้สอดคล้องกับการบริหารสถานีวิทยุโทรทัศน์ของรัฐ โดยการวางแผนให้สอดคล้องกับนโยบายของสถานีฯ ที่กำหนดโดยคณะกรรมการผลิตรายการวิทยุโทรทัศน์รัฐสภา เช่น นโยบายการแพร่ภาพออกอากาศของสถานีฯ ตลอด 24 ชั่วโมง ผู้บริหารในระดับสูง และระดับกลางจึงต้องมีการวางแผนทั้งด้านกำลังคน เงิน เครื่องมืออุปกรณ์ การจัดการด้านผังรายการ ผู้บริหารระดับกลางควบคุมดูแลด้านการผลิตรายการให้เพิ่มมากขึ้นเพื่อรองรับกับนโยบายแพร่ภาพตลอด 24 ชั่วโมง

การจัดองค์กร (Organization) ตามโครงสร้างสถานีวิทยุโทรทัศน์ที่ไม่มุ่งหวังผลกำไร มีลักษณะที่สูงชัน การสั่งการ (Directing) ในลักษณะการกระจายอำนาจในการดำเนินงาน (Decentralization) มีการจัดองค์กรแบ่งออกเป็น 6 คณะทำงาน ซึ่งในปัจจุบันพบว่ายังต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงต่อไปให้เกิดการดำเนินงานที่สะดวก คล่องตัว และไม่ซ้ำซ้อนหน้าที่กัน และการควบคุม (Controlling) ของสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียมในปัจจุบันพบว่ายังเป็นหน้าที่ของผู้บริหารระดับกลาง ทำให้เกิดการกระจุกอำนาจอยู่ที่ผู้บริหารระดับกลางยังไม่มีการกระจายอำนาจด้านการควบคุมการทำงานในคณะทำงานด้านต่าง ๆ

ปัจจัยที่สำคัญอีกปัจจัยหนึ่ง คือ ด้านนโยบายที่ยังขาดความชัดเจน และความต่อเนื่องในด้านของผู้ปฏิบัติการ เพราะมีการสื่อสารภายในน้อย ไม่มีการประชุมเพื่อมอบหมายนโยบายอย่างเป็นทางการและเป็นประจำ ปัจจัยด้านรายการที่สืบเนื่องมาจากปัจจัยด้านนโยบายเมื่อนโยบายไม่ชัดเจนทำให้การแนวทางการผลิตรายการก็ขาดความคงที่ ไม่มีทิศทางที่เหมาะสมในการดำเนินงานทำให้ผลิตรายการที่ไม่มีความหลากหลาย ความทันสมัย และสอดคล้องกับความต้องการของผู้รับสารเป้าหมายได้ในส่วนของการจัดผังรายการ

ดังนั้นปัจจัยภายใน เช่น การจัดการ ด้านงบประมาณ บุคคล อุปกรณ์ เทคโนโลยี และสถานที่ โครงสร้างการบริหาร นโยบายก่อให้เกิดผลกระทบไปในทิศทางลบถ้าผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญในการปรับปรุงพัฒนาต่อไป สถานีฯ จึงไม่อาจจะก้าวไปข้างหน้า เจริญเติบโตขึ้นถ้าผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติการละเลย ขาดความร่วมมือ ขาดการทำงานเป็นทีม และขาดการเรียนรู้ซึ่งกัน และกันภายในสถานีฯ ดังนั้นผู้บริหารต้องสร้างแรงจูงใจในการทำงานให้กับผู้ได้บังคับบัญชา และสร้างความมีส่วนร่วมในการบริหารงานให้เกิดขึ้นกับผู้ปฏิบัติการ

สำหรับปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียม คือ ปัจจัยด้านการเมือง ด้านระเบียบ กฎหมาย ข้อบังคับต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการวิทยุโทรทัศน์ และความต้องการของผู้รับสาร ปัจจัยเหล่านี้ก่อให้เกิดผลในด้านบวกคือ ความต้องการที่จะรับชมรายการต่าง ๆ ของสถานี การออกกฎหมายที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการวิทยุโทรทัศน์ เช่น พรบ.การประกอบกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. 2551 ผลักดันให้สถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาเป็นสถานีวิทยุโทรทัศน์ที่ใช้คลื่นความถี่ หรือการแปลงสภาพเป็นสถานีวิทยุโทรทัศน์ที่รับได้โดยตรง (Free Television) เพื่อสามารถเข้าถึงประชาชนได้ในวงกว้างมากกว่าระบบการแพร่ภาพผ่านดาวเทียม ทำให้มีการสร้างแนวทางนำร่องในการปฏิรูปสื่อผ่าน พรบ.ประกอบกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. 2551 คือ มาตรา 10 วรรค (ค) ใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์โดยใช้คลื่นความถี่เพื่อให้บริการสาธารณะประเภทที่ 3 โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อการกระจายข้อมูลข่าวสารเพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่าง รัฐสภากับประชาชน การกระจายข้อมูลข่าวสารเพื่อส่งเสริมสนับสนุนในการเผยแพร่ และให้การศึกษาแก่ประชาชนเกี่ยวกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข บริการข้อมูลข่าวสารอันเป็นประโยชน์สาธารณะ แก่คนพิการ คนด้อยโอกาส หรือกลุ่มความสนใจที่มีกิจกรรมเพื่อประโยชน์สาธารณะหรือบริการข้อมูลข่าวสารอันเป็นประโยชน์สาธารณะอื่น แต่ยังไม่สามารถทำได้เพราะยังติดขัดในเรื่องการกำเนิดของ กสทช.

นอกจากนี้เมื่อมีการเพิ่มช่องทางกับกลุ่มพันธมิตรต่างๆ เช่น ผ่านระบบ C-Band, ระบบเคเบิลทีวีทั้งของช่อง True visions และเคเบิลท้องถิ่น ในการแพร่ภาพสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาเพิ่มมากขึ้นก็จะเป็นผลบวกให้เกิดการพัฒนาต่อไปนั่นเอง

ตารางที่ 5.2

แสดงการปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบต่อการพัฒนา
สถานีวิจัยโทรทัศนรัฐสภาผ่านดาวเทียม

ปัจจัยภายใน	ปัจจัยภายนอก
<ul style="list-style-type: none"> - งบประมาณ - บุคลากร - อุปกรณ์ เทคโนโลยี และสถานที่ - โครงสร้างการบริหาร - นโยบาย - การจัดองค์กร - การบริหารจัดการ - การผลิตรายการ จัดผังรายการ - บุคลากร ความสามารถทางวิชาชีพ - เทคโนโลยีการผลิตและการแพร่ภาพ 	<ul style="list-style-type: none"> - การเมือง - กฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ - ความต้องการของผู้รับสาร

เมื่อทราบถึงจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคของสถานีวิจัยโทรทัศนรัฐสภาผ่านดาวเทียมแล้ว และได้ศึกษาถึงปัจจัยที่ผลักดันทั้งภายใน และภายนอกองค์กรที่ส่งผลกระทบต่อการบริหาร และการพัฒนาสถานีวิจัยโทรทัศนรัฐสภาผ่านดาวเทียม ทำให้ทราบถึงสิ่งที่ต้องมีการพัฒนาต่อไปในอนาคต คือ ตามแนวคิดของเบนนิส (Bennis) ที่มีวิธีการพัฒนาองค์กร โดยผู้บริหารอาจพิจารณาปรับปรุงหรือพัฒนาองค์กรได้ตามความเปลี่ยนแปลง โดยแบ่งการปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้าง ดังนี้

รูปแบบที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างการบริหารภายในกลุ่มงานผลิตรายการโทรทัศน์ คือ การแยกอำนาจในการบริหารออกมาจากคณะทำงานด้านการสร้างสรรครายการ เพื่อลดความซ้ำซ้อนในการบริหาร และปฏิบัติงานภายในกลุ่มงานผลิตรายการโทรทัศน์ และเพิ่ม คณะทำงานด้านงบประมาณ และสำนักงาน, คณะทำงานด้านฉาก และอุปกรณ์ประกอบฉาก และคงรักษา คณะทำงานเดิมไว้คือ คณะทำงานด้านประชาสัมพันธ์, หัวหน้าคณะทำงานด้านการผลิตข่าว, คณะทำงานด้านการตรวจสอบรายการ, คณะทำงานด้านเทคนิค และคณะทำงานด้านข้อมูล และห้องสมุดภาพไว้ โดยยังคงอยู่ในรูปแบบการบริหารในระบบราชการ ของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร สอดคล้องกับแนวคิดของเบนนิส (Bennis) ด้านปรับปรุงส่วนเดิม ให้มีประสิทธิภาพ

เพราะในการปรับปรุงจากส่วนเดิม จะช่วยให้ประหยัดงบประมาณ ระยะเวลา และมีความเป็นไปได้มากที่สุด

รูปแบบที่ 2 การพัฒนาในด้านโครงสร้างของสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาให้เป็นสำนักหรือสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียม ที่แยกตัวออกมาจากสถานีวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์รัฐสภา และมีโครงสร้างการบริหารที่หารายได้ให้เกิดขึ้น เช่นเดียวกับช่อง NBT กรมประชาสัมพันธ์ โดยไม่หารายได้จากกรณีที่โฆษณาตัวสินค้า แต่เป็นการประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ขององค์กรต่าง ๆ เช่น หน่วยงานของภาครัฐ ภาคเอกชน ซึ่งต้องอาศัยการกำหนดในด้านกฎหมายขององค์กรอิสระ กสทช. เพื่อจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับดูแลการประกอบกิจการวิทยุกระจาย วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เพื่อให้เป็นประโยชน์สูงสุดของประชาชนในระดับชาติ และระดับท้องถิ่นซึ่งเป็นองค์กรที่ยังไม่เกิดขึ้นมา การรื้อให้ กสทช. เกิดขึ้นมาก่อน และมีการศึกษาของข้อดีข้อเสียของโครงสร้างดังกล่าวต่อไป

รูปแบบที่ 3 การพัฒนาในด้านโครงสร้างของสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาให้มีโครงสร้างการบริหารที่หารายได้อย่างแท้จริง มีโฆษณาแบบการค้าได้ และการแยกตัวสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาออกจากสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เป็นสำนัก หรือสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียม ที่แยกตัวออกมาจากสถานีวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาอย่างแท้จริง

รูปแบบที่ 4 การพัฒนาในด้านโครงสร้างของสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาให้เป็นโครงสร้างการบริหารให้มีการหารายได้อย่างแท้จริง มีโฆษณาแบบการค้าได้ และเป็นสถานีวิทยุโทรทัศน์ที่แยกตัวออกมาจากระบบราชการของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เพื่อเป็นรัฐวิสาหกิจ

จากการพัฒนารูปแบบโครงสร้างต่าง ๆ ในรูปแบบที่ 2, 3 และ 4 สอดคล้องกับการพัฒนาของเบนนิส (Bennis) คือ ในการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงหรือการพัฒนาโครงสร้าง อาจทำได้ 3 ลักษณะ คือ ปรับปรุงโดยการก่อตั้งขึ้นใหม่ คือ การพัฒนาสถานีฯ ในรูปแบบที่ 2 คือ การพัฒนาในด้านโครงสร้างของสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาให้เป็นโครงสร้างการบริหารให้มีการหารายได้อย่างแท้จริง มีโฆษณาแบบการค้าได้ และการแยกตัวสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาออกจากสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และรูปแบบที่ 3 คือ การพัฒนาในด้านโครงสร้างของสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาให้เป็นโครงสร้างการบริหารให้มีการหารายได้อย่างแท้จริง มีโฆษณาแบบการค้าได้ และเป็นสถานีวิทยุโทรทัศน์ที่แยกตัวออกมาจากระบบราชการของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เพื่อเป็นรัฐวิสาหกิจ จากโครงสร้างดังกล่าวสามารถทำได้ยากเนื่องจากต้องใช้

งบประมาณที่สูงมาก และคณะกรรมการผลิตรายการวิทยุโทรทัศน์รัฐสภายังไม่ให้ความสนใจเท่าที่ควร

ดังนั้นการพัฒนาโครงสร้างการบริหารของสถานีฯ ทั้ง 4 รูปแบบ ในรูปแบบที่ 1 สามารถพัฒนาได้ในระยะสั้นนี้ เพราะมีเพียงการปรับปรุงในกลุ่มงาน ไม่ได้มีการแยกตัวออกมาจากสถานีวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์รัฐสภา ส่วนรูปแบบที่ 2, 3 และ 4 นั้นในการพัฒนาต้องใช้ระยะเวลาในการเปลี่ยนแปลงตั้งแต่ 5 ปี 10 ปีขึ้นไป หรืออาจเป็นรูปแบบที่ไม่สามารถเกิดขึ้นได้เลยเช่นเดียวกัน ต้องขึ้นอยู่กับกำเนิดของ องค์กกรอิสระ กสทช. ด้วย

สำหรับการจัดองค์กรของสถานีฯ ก็ต้องมีการพัฒนาเช่นเดียวกันกล่าวคือ มีการพัฒนากลุ่มงานผลิตรายการวิทยุโทรทัศน์ให้เป็นสำนักสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภา เหมือนกับสถานีวิทยุกระจายเสียงในปัจจุบัน และให้มีการจัดฝ่ายต่างๆ ให้เหมาะสมกับการบริหารสถานีวิทยุโทรทัศน์ตามหลักสากลมากขึ้น เช่น มีฝ่ายบริหาร แยกตัวออกมาชัดจากฝ่ายรายการ และยังคงรักษาฝ่ายข่าว ฝ่ายเทคนิค ฝ่ายประชาสัมพันธ์ ฝ่ายห้องสมุดภาพ และฝ่ายตรวจสอบรายการไว้ และมีการเพิ่มเติมฝ่ายจาก หรือฝ่ายอื่น ๆ ที่มีความเหมาะสมเข้ามา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ รัชศักดิ์ วัฒนพานิช ที่กล่าวว่าต้องมีการพัฒนาในด้านรายการ ด้านเทคนิค และด้านข่าว เพื่อการพัฒนาที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการแข่งขันของสถานีวิทยุโทรทัศน์ เพราะการที่สถานีมีการพัฒนาอยู่เสมอจะช่วยให้สถานีมีความทันสมัย อยู่ในความสนใจของผู้ชมตลอดเวลา ผู้ชมก็มีความจงรักภักดีที่จะติดตามรับชมรายการอย่างต่อเนื่อง

การพัฒนาสถานีฯ ทั้งโครงสร้างการบริหาร ทรัพยากร และการจัดการต่าง ๆ ต้องอาศัยหลักในการพัฒนา ๆ หลายหลักการเข้าไว้ด้วยกัน นั่นคือ การใช้หลักประสิทธิภาพ (Efficiency), หลักประสิทธิผล (Effectiveness), หลักประหยัด (Economy) และหลักพัฒนา (Development) ของเบนนิส (Bennis) อย่างผสมผสานกันไปไม่ได้ใช้หลักใดหลักหนึ่งเป็นการพิจารณา กล่าว คือ การพัฒนาสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียมมีการใช้หลักประสิทธิภาพคือ ถ้าเป็นด้านการบริหาร ราชการจะมุ่งมั่นในประโยชน์สุขของประชาชนเป็นที่ตั้ง ของสถานีฯ ต้องมีการวัดความต้องการของผู้ชมผ่านทางกรวิจัยนั่นเอง การใช้หลักประสิทธิผล คือ การทำงานไม่จำเป็นต้องมีคุณภาพที่ ถูกใจประชาชนหรือผู้ชมเท่านั้น แต่สามารถผลิตรายการออกอากาศได้อย่างต่อเนื่องเต็มผังรายการ โดยมีการรีรันรายการบ้าง เป็นต้น สำหรับหลักการประหยัดนั้นสถานีฯ ถูกกำหนดงบประมาณโดย สส. สว. อยู่แล้วจึงใช้หลักนี้ในการพัฒนารายการต่าง ๆ ในปัจจุบัน และสุดท้ายหลักในการพัฒนาในอนาคตอันใกล้จะต้องมีการพัฒนาสถานีฯ ให้มีการแพร่ภาพออกอากาศ

ตลอด 24 ชั่วโมง ถือว่าเป็นการพัฒนาสถานีฯ แบบก้าวกระโดดที่ต้องใช้แรงงาน แรงใจ แรงเงิน เข้ามาพัฒนาสถานีฯต่อไปนั่นเอง และที่สำคัญในหลักการพัฒนา คือ การอาศัยระยะเวลานั่นเอง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการบริหารเพื่อการพัฒนาสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียม

การบริหารสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียมควรมีการปรับปรุงในเรื่องการบริหารในระบบราชการดังนี้

1. ควรมีการจัดสัมมนาเพื่อสร้างความเข้าใจให้เกิดขึ้นภายในสถานีฯ ระหว่างผู้บริหารระดับต่าง ๆ และผู้ปฏิบัติการในเรื่อง นโยบาย เป้าหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ภายในสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภา เช่น กฎระเบียบเรื่องการเงินงบประมาณ การจัดซื้อเครื่องมือ เทคโนโลยีสวัสดิการต่าง ๆ ในการปฏิบัติหน้าที่นอกเวลาของเจ้าหน้าที่ และสร้างความเข้าใจในการคัดเลือกบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถความเชี่ยวชาญ ให้เหมาะสมกับตำแหน่งเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างรวดเร็วมากขึ้น เพื่อทันกับความต้องการของการดำเนินงานภายในสถานีฯ เมื่อเกิดความเข้าใจก็จะก่อให้เกิดความคล่องตัว และสามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงในการทำงานให้ดีขึ้น

2. ควรมีการฝึกอบรมผู้บริหารในระดับต่าง ๆ และผู้ปฏิบัติการให้มีความรู้ความเข้าใจในการผลิตรายการโทรทัศน์ และวิชาชีพทางวิทยุโทรทัศน์มากยิ่งขึ้นจากผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ทางด้านวิทยุโทรทัศน์ เช่น มหาวิทยาลัย บริษัทเอกชนผู้ผลิตรายการต่าง ๆ และสถานีวิทยุโทรทัศน์ที่มีการบริหารจัดการที่ดี และได้รับความนิยมสูง

3. ควรมีวางแผนเพื่อสร้าง หรือปรับปรุงโครงสร้างการบริหารสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียมที่มีความซับซ้อนในเรื่องลำดับชั้น สายการบังคับบัญชาให้สั้นลง โดยมีแนวทางดังต่อไปนี้

3.1 โครงสร้างการบริหารที่พัฒนาภายในกลุ่มงานผลิตรายการโทรทัศน์ คือ การแยกอำนาจในการบริหารออกมาจากคณะทำงานด้านการสร้างสรรครายการ เพื่อลดความซ้ำซ้อนในการบริหาร และปฏิบัติงานภายในกลุ่มงานผลิตรายการโทรทัศน์ และเพิ่มคณะทำงานด้านงบประมาณ และสำนักงาน, คณะทำงานด้านฉาก และอุปกรณ์ประกอบฉาก และคงรักษา คณะทำงานเดิมไว้ คือ คณะทำงานด้านประชาสัมพันธ์, หัวหน้าคณะทำงานด้านการผลิตข่าว, คณะทำงานด้านการตรวจสอบรายการ, คณะทำงานด้านเทคนิค และคณะทำงานด้านข้อมูล และ

ห้องสมุดภาพไว้ โดยยังคงอยู่ในรูปแบบการบริหารในระบบราชการ ของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

3.2 โครงสร้างการบริหารให้มีลักษณะที่หารายได้แบบ ช่อง NBT กรมประชาสัมพันธ์ โดยไม่ใช่รายได้จากการที่โฆษณาตัวสินค้า แต่เป็นการประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ขององค์กรต่าง ๆ

3.3 โครงสร้างการบริหารที่หารายได้อย่างแท้จริง มีโฆษณาแบบการค้าได้ และการแยกตัวสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาออกจากสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เป็นสำนักหรือสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียม ที่แยกตัวออกจากสถานีวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาอย่างแท้จริง

3.4 โครงสร้างการบริหารให้มีลักษณะหารายได้จากโฆษณาแบบแท้จริง และรัฐวิสาหกิจ ต้องมีการบริหารในระบบกรรมการบริหาร และมีผู้อำนวยการใหญ่ แล้วแบ่งฝ่ายต่าง ๆ อย่างชัดเจน เป็นต้น

4. การจัดองค์กร สถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียมควรมีการปรับปรุงการจัดองค์กรของสถานีฯ จาก 6 คณะทำงาน คือ มีการพัฒนากลุ่มงานผลิตรายการโทรทัศน์ให้เป็นผู้ดำเนินการสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภา เหมือนกับสถานีวิทยุกระจายเสียงในปัจจุบัน และให้มีการจัดฝ่ายต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับการบริหารสถานีวิทยุโทรทัศน์ตามหลักสากลมากขึ้น เช่น มีฝ่ายบริหาร แยกตัวออกมาชัดจากฝ่ายรายการ และยังคงรักษาฝ่ายข่าว ฝ่ายเทคนิค ฝ่ายประชาสัมพันธ์ ฝ่ายห้องสมุดภาพ และฝ่ายตรวจสอบรายการไว้ และมีการเพิ่มเติมฝ่ายอื่น ๆ ที่มีความเหมาะสมเข้ามาเพื่อการบริหารสถานีวิทยุโทรทัศน์อย่างเต็มรูปแบบ และไม่ซ้ำซ้อน และเกิดความคล่องตัวในการทำงาน

5. จัดตั้งกรรมการเพื่อเป็นแกนนำในการวิเคราะห์ ปรึกษา และค้นหาแนวทางโครงสร้างการบริหารในรูปแบบต่าง ๆ มาขยายผลต่อไป

6. จัดตั้งงบประมาณในการปรับโครงสร้างการบริหาร และดำเนินงานโดยให้นักวิเคราะห์ที่มีความรู้ความสามารถในด้านวิชาชีพวิทยุโทรทัศน์ และงบประมาณ การคลัง เพื่อหางบประมาณที่ชัดเจน และมีความเป็นไปได้ในการพัฒนาโครงสร้างการบริหาร การจัดองค์กรให้มีลักษณะสอดคล้องกับการบริหารสถานีวิทยุโทรทัศน์อย่างแท้จริง

7. การดำเนินงานการผลิตรายการให้มีความหลากหลาย เช่น รูปแบบรายการวาไรตี้ที่เน้นการนำเสนอที่หลากหลาย เข้าใจง่าย คือ รูปแบบรายการสาระความบันเทิง (EDUTAINMENT) เน้นการให้ความรู้พร้อมสอดแทรกความบันเทิงเพื่อการทำความเข้าใจที่ง่ายขึ้น และรูปแบบอื่น ๆ

เช่น การแข่งขันตอบปัญหา การคุยข่าว วิเคราะห์ข่าวภายในรัฐสภา เป็นต้น โดยต้องผลิตรายการที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ชมเป้าหมาย และขยายฐานผู้ชมให้เพิ่มมากขึ้นด้วยโดยหาแนวทางรายการต่างๆจากการทำวิจัยผู้รับสารเป้าหมายของสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภา

การจัดผังรายการให้เต็ม 24 ชั่วโมงโดยคำนึงถึงสัดส่วน และรูปแบบรายการสอดคล้องกับความต้องการของผู้ชมเป้าหมาย และกฎหมายพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2543 ในเรื่องการกำหนดองค์ประกอบของเนื้อหาสาระของสถานีวิทยุโทรทัศน์แต่ละสถานีต้องมีเนื้อหาตั้งนี้การศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม การเกษตรและการส่งเสริมอาชีพอื่น ๆ ความมั่นคงของรัฐ การกระจายข้อมูลข่าวสารเพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างรัฐบาลกับประชาชน การกระจายข้อมูลข่าวสารของรัฐสภาเพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างรัฐสภากับประชาชน การกระจายข้อมูลข่าวสารเพื่อการส่งเสริมสนับสนุนในการเผยแพร่ และให้การศึกษแก่ประชาชนเกี่ยวกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

การแพร่ภาพออกอากาศ โดยการหาพันธมิตรต่าง ๆ ให้เพิ่มมากขึ้น เช่น ระบบ KU-Band ให้มีการแพร่ภาพในระบบอื่น ๆ เพิ่มเข้ามา นั่นคือ ระบบผ่านดาวเทียม C-Band, ระบบเคเบิลทีวีของ True Vision, ระบบเคเบิลทีวีท้องถิ่น และระบบฟรีทีวี และเพิ่มช่องทางในการแพร่ภาพให้มีคุณภาพ และความคมชัดจากเทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น ช่องทางการออกอากาศทางโทรศัพท์เคลื่อนที่ (mobile TV) และเว็บไซต์ www.tvparliament.net และ www.truelife.com เป็นต้น

ข้อเสนอแนะการวิจัยในอนาคต

1. ควรมีการศึกษาผู้รับสารที่ชมรายการต่าง ๆ ของสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียม เพื่อนำมาปรับปรุงพัฒนาการบริหารรายการต่าง ๆ ของสถานีฯ
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างการบริหารของสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาผ่านดาวเทียมและสถานีโทรทัศน์ทีวียุทธศาสตร์ไทย ช่อง ทีวียุทธศาสตร์ ที่มีฐานะเป็นสถานีของรัฐ และมีการประกอบกิจการเพื่อประโยชน์สาธารณะเช่นเดียวกัน เพื่อการพัฒนาสถานีฯให้ดีขึ้นต่อไป
3. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความเป็นไปได้ในการเปลี่ยนโครงสร้างการบริหารของสถานีวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาในรูปแบบต่าง ๆ เช่น โครงสร้างรัฐวิสาหกิจ โครงสร้างสถานีเพื่อการค้า โครงสร้างสถานีฟรีทีวี เป็นต้น